

DAADKRACHT
VANUIT
SPIRITUALITEIT

EEN NIEUWE VISIE

door

Zohra Noach

DAADKRACHT
VANUIT
SPIRITUALITEIT

EEN NIEUWE VISIE

door

Zohra Noach

© 1986 Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten
in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding
van de bron en de naam van de auteur

INHOUD

Vooraf	4
Daadkracht en Manifestatie I	5
Vragen en antwoorden bij Daadkracht en Manifestatie I	14
- twee soorten vuur	14
- water en bloed	16
- vuur en water	17
- loslaten of tot op de bodem gaan	18
- overgave tot het uiterste	21
- de ontvangenis ‘vestigen’	23
- ‘ik wil iets doen!’	23
- maatschappelijke kanten	25
- onwankelbaar vanuit het vrouwelijke	27
- verdraagzaamheid	28
- deze ashram	30
- ‘waarom spreekt de Meester Jezus door jou?’	
Daadkracht en Manifestatie II	33
Vragen en antwoorden bij Daadkracht en Manifestatie II	41
- inwijdingsschool - vlucht of broedplaats	41
- psychosoof of psychoot?	43
- té diep zuiveren?	43
- of niet ver genoeg gelouterd?	47
- daadkracht: de armen helpen?	49
- daadkracht als mannelijk element	50
- daadkracht en pinkstergebeuren	51
‘Zie hoe Ik over u ben’	53

Vooraf

Voor u ligt het vijfde boekje in de reeks ‘Zijt gij niet als goden?’

Deze zin, ‘Zijt gij niet als goden?’ is eeuwen oud.

Zij komt o.a. voor in Psalm 82:6 en in Johannes 10:34.

In deze serie wordt de mens tot dieper besef daarvan gevoerd.

Iedere lezer wordt opgeroepen zijn of haar eigen goddelijkheid te gaan realiseren in gradaties van niveau.

Dit vijfde deel handelt over Daadkracht en Manifestatie.

Als het onbewuste gezuiverd is tot aan de grens die door het Hoogste Ik is gesteld, dan kan de geestkracht instromen die vernieuwde inspiratie brengt.

De mens echter is gehecht geraakt aan lijden, en het beeld dat hij of zij van zichzelf heeft, zit nog te zeer aan dat lijden vast. Lijden is echter een fase in de mensheid, en niet dé totale gang naar bewustwording en liefde. De mens moet het lijden ook kunnen laten vallen, maar dat eist een totale andere beeldvorming.

Hierover hield Zohra Bertrand twee leringen voor medewerkers aan de Academie Psychosofia, resp. op 16 april 1986 te Enschede en op 18 april 1986 te Bilthoven.

De leringen en de vragen en antwoorden die erop volgden, werden op band opgenomen. Daarna werden ze uitgetypt en in leesbaar Nederlands omgewerkt. Maar Zohra's spreektrant is daarbij, wáár het maar mogelijk was, zorgvuldig intact gelaten. Hier en daar zal de lezer(es) een vetter gedrukte tekst aantreffen: het betreft hier gedeelten waarbij Zohra vanuit een direct innig contact deze hoge inspiratie doorgeeft.

Zomer 1986

DAADKRACHT EN MANIFESTATIE

VANUIT SPIRITUALITEIT I

Enschede, 16 april 1986

"Wees bewust van de genade van de heilige Geest in uzelf,
uw vrije wil om uzelf te bevrijden,
los te maken van uw oude dwangmatige vormgevingen,
zodanig dat u kunt openstaan voor vernieuwing in uw denken,
verdieping in uw inzicht.
En weet dat dit is
de hoogste seksualiteit,
de hoogste kosmische levensenergie,
het huwelijk van de kosmische Christus in de materie,
met de materie,
het werkelijk geestelijk mannelijke
ontvangen in het diepste vrouwelijke
van ieder mens."

INLEIDING ZOHRA

Daadkracht en spiritualiteit worden vaak gezien als een dualiteit.
Spiritualiteit is: in acceptatie van je eigen hoger zijn, jezelf in overgave in je stoffelijk zijn begeven. Dat is waarachtige spiritualiteit. Dit hoger zijn in je stoffelijk zijn tot realisatie brengen, in je hele doen en laten als die materiele mens die je bent, in die mens van alledag. Dat is de werkelijke mystiek.
Dat scheppende gebeuren, dat ieder mens van dag tot dag in zichzelf voltrekt, daarin moeten steeds nieuwe impulsen van hogere spiritualiteit gaan komen. Eerst in het bewustzijn, en dan vanuit dit bewustzijn in de dagelijkse realisatie van dit geestelijk zijn van de mens, tot in de werkelijke stoffelijke realisatie. Dit houdt ontzaglijk veel in, en als je dat zo hoort dan denk je: 'dat is zoveel, ik ga maar eerst eens mijn gewone gang'.
Het lijkt dan net of dit buiten je om geplaatst wordt.
Niets is minder waar! In al die leringen die er zijn doorgegeven en die ik al deze maanden en het afgelopen jaar heb gegeven, werden wij - wij allen, ik ook - steeds meer gebracht naar dat weten dat komt vanuit die spiritualiteit, daar, vanuit de hoogten, vanuit de sferen, neerdalend in die mens. Steeds dieper beseften we hoe je uiteindelijk jezelf moet verhouden in deze spiritualiteit met deze spiritualiteit.

Er wordt gesproken over acceptatie. Er wordt gesproken over het loslaten, overgave. Dat is één aspect. Er wordt gesproken over transformatie, door de zuivering van het onderbewustzijn, door het weten wat de Psychosofie ons aanreikt. Het speciale aspect in de Psychosofie is de zuivering van het onderbewustzijn, het beëindigen van de dwangmatige overheersing vanuit vorige levens in de vorm van emotionele herinneringstrillingen, die in dit leven een mens zodanig parten spelen dat de mens in dit leven daardoor op een bepaalde dwangmatige wijze beheerst wordt.

Dan hebben we dus de acceptatie, het loslaten, de overgave, de zuivering. Maar nu, waar leidt dat dan toe? Die zuivering? Die overgave? Die acceptatie? Die leiden tot het bewust werkelijk willen, het bewust werkelijk kunnen leven vanuit het zijn wat jij bent, nu, in dit leven. Dit houdt dan in dat je alles, maar dan ook alles, accepteert wat daar is met jou, in jou en in jouw leven. Dat je begrijpen moet dat juist jij, wij allen, dit huidige leven naar ons hebben aangetrokken, en daar in zijn gekomen, omdat juist wij in dit leven passen, en omdat juist onze trillingen in dit leven tot bloei kunnen komen, tot verdere ontwikkeling, tot evolutie.

Dit is een vreselijk groot gegeven. Want als je leven een puinhoop is, dan is het vreselijk moeilijk om die puinhoop te accepteren en op die puinhoop te gaan zitten. Dat lijkt Job wel. Als er in dit leven aspecten zijn waar je beslist niet gelukkig mee bent, die je anders zou willen hebben, die je toch blijven achtervolgen, - waarom schijnen ze dan toch bij je te horen? Daar is iets in jouw uitstraling waardoor je dit aantrekt. Wat doe je daarmee? Acceptatie, loslaten heb ik geleerd. Dan je onderbewustzijn zuiveren. Dat kun je door het weten wat nu door de Psychosofie wordt aangereikt, dat daar aspecten zijn van dat onderbewustzijn, vanuit herinneringen uit vorige levens, die maken dat jij steeds in diezelfde mate in die spiraal doordraait, in herhalingen valt van leven tot leven.

Maar nu dan het volgende, de nieuwe spiritualiteit. Spiritualiteit van de nieuwe mens, het vrouwelijk aangezicht van God. Wat doen we met dat gegeven? Het mannelijk aangezicht van God, alles wat wij eeuwen hebben gehad: de religie vanuit het mannelijk element, meestal vanuit macht, vanuit de bevestiging in de persoonlijkheid, tot in de stof.

En nu het vrouwelijk aangezicht van God: de bevestiging zonder bevestiging. Het zodanig ontvangen dat het meteen in realisatie komt. Dit is het vrouwelijk aangezicht van God. Het betekent dat, als er sprake is van totale acceptatie, het ontvangen van het mannelijk geestelement, de mannelijke geestkracht in die vrouwelijke ontvangenis, een verandering ondergaat, tot transformatie gebracht wordt.

Waardoor de spiritualiteit van de mens wordt gestimuleerd, zodanig wordt aangeraakt dat de mens vanuit de ontvangenis van de mannelijke geestkracht in zijn zijn uiteindelijk tot bloei kan brengen zijn werkelijke spirituele daadkracht. Spiritualiteit houdt niet in alles buiten je om, boven je, naast je, op bepaalde heilige momenten, in meditatie, of op zondag, of hoe dan ook. Spiritualiteit houdt in: durven leven, werkelijk durven leven vanuit de herkende innerlijke geest Gods, het goddelijk zijn in je normale menszijn. Dit betekent dat je in jezelf kunt accepteren jouw positieve elementen, je mogelijkheden, maar ook je negatieve elementen, je beperkingen. En dat door het herkennen en erkennen van je eigen beperkingen, jij je eigen mogelijkheden vergroot.

Door het herkennen en accepteren van je beperkingen kun jij een zo grote kracht gaan krijgen dat je daardoor deze beperkingen kunt gaan transformeren tot nieuwe mogelijkheden. En dit vraagt dan de daadkracht vanuit de spiritualiteit. Deze daadkracht kan gebeuren vanuit het innerlijk verlangen werkelijk te kunnen zijn dat hogere wezen, dat je in jezelf heel goed voelt en heel duidelijk weet, maar dat je vaak niet in stof kunt brengen, niet in jouw persoonlijkheid kunt brengen, niet werkelijk de hele dag kan laten spreken.

Dat betekent dat wij dan nog teveel beheerst worden door en vast zitten aan oude vormen, oude gedragspatronen, oude vormen van emoties, oude vormen van denken, van geconditioneerdheden. Maar wanneer wij dan nu door alle lessen, door alle leringen, door er alsmaar daarheen gebracht te worden, eindelijk begrijpen dat we dat moeten gaan loslaten dan is het net alsof je in een gat valt. Je laat los, dan accepteer je jezelf met al je beperkingen: en wat nu? Dan val je in een gat. Waar blijf ik? Wat gebeurt er?

Dan, begrijp dan dat je dan komt in een nieuw niveau van een kosmische energiespiraal! Door dit weten, door deze zuivering van het onderbewustzijn, door het weten daarvan, door de herkenning van je eigen hoger zelf in jezelf, door de acceptatie van jezelf met al je beperkingen, kom je in een nieuw niveau van je eigen kosmische levensspiraal. En dat betekent dat je nu op een punt komt waarin je alles wat je hebt geleerd, alles wat je eindelijk weet, innerlijk in jezelf, dat je daar nu werkelijkheid van moet maken.

Je wil, je heilige vrije wil, de vleugelslag van de heilige Geest zoals dat wordt genoemd, heb je nodig om ook werkelijk van je oude patronen, je oude vormgevingen, je oude dwangmatigheden, afstand te gaan doen. En om ze zodanig te gaan herwaarderen dat je ze kunt transformeren. Dat doe je maar niet zomaar. Dat schud je niet zomaar uit je mouw. Daar komt vaak heel veel pijn bij, daar komt vaak grote miskennen bij, onmacht, angst, onzekerheid. Ja, want dat wat je had aan negatieve aspecten, aan beperkingen, dat was tenminste bekend. Daarvan wist je dan: 'dat is nou eenmaal van mij, ik ben nou eenmaal zo'.

En nou komt dan het moment dat omdat je nu zoveel weet, je niet meer zo kan blijven stilstaan: 'ik ben nu eenmaal zo, dat is zeker van mij, ik ben zo geboren, of komt door mijn omstandigheden, of waar dan ook door'... en dan? Wat dan? Houdt het dan op? Houdt dan al die spiritualiteit die we dan eindelijk hebben herkend in onszelf plotseling op? Soms lijkt dat zo.

Omdat de mens bang is - die mens is bang om dan verder te gaan, want hij is bang dat hij in het onbekende gat valt, totaal onbekend! Wat gebeurt er als ik verander? Wat gebeurt er als ik mijn beperkingen tracht te herwaarderen, tracht te transformeren? Wie word ik dan? Hoe ben ik dan? Een mens leeft haast van zijn angsten. In de Psychosofie zoals die wordt gegeven, is daar zo'n liefdevolle begeleiding van: mens je hoeft niet van je angsten te leven.

Al die angsten die je jezelf hebt gebracht, in vorige levens, in de herhaling in dit leven, eens komt toch de tijd dat je door die herkenning van dat hoger zijn in jezelf op het punt komt:

'en nu, er is nu geen weg terug. Ik sta hier. En daar is een lichtende weg, maar ook een mistige weg'.

Mystiek maar dan ook mistig, want je weet niet waar hij je naar toe voert.

Mistig, wazig, sluiert, versluiert. Durven wij mensen dat aan?

Durven wij mensen van deze nieuwe tijd het niet aan??

Hoe meer wij daarover gaan denken wat het ons zal brengen, hoe meer wij dus rationeel daarmee bezig zijn, hoe meer wij terug vervallen in oude gedragscodes, geconditioneerdheden, gedragspatronen, denkpatronen.

Want die leggen dan onmiddellijk weer beslag op je. Wanneer wij daar in onze emoties op ingaan, dan komen we weer terecht in de oude emotionele herhalingen van dit leven. Dus hoe kom je hier dan uit?

Door in jezelf, in je vrouwelijke ontvangerschap te komen.

Ook de man, juist de man! In willen, durven, kunnen zo in acceptatie leven.

In het loslaten van de greep van alles om je heen, van alles buiten je om, van alles wat buiten je om invloed heeft op jou van binnen. Dan kom je dus in je vrouwelijke ontvangerschap, zonder dat je je hersens op non-actief zet, maar wel zodanig dat daar is een:

'Vanuit mijn hoogste zijn zeg ik ja tegen mijzelf', tegen God in mijzelf, tegen het goddelijke - God is geen persoon -, tegen de liefde in mijzelf.

En de liefde is niet alleen het gevoel wat je voor je vriend of vriendin hebt, voor je man of je vrouw of je kind, de liefde is acceptatie van jezelf in dit leven. De liefde is een zodanig grote levenskracht in jezelf dat je daardoor durft te zijn, kunt zijn.

Wij weten allemaal wat goed en kwaad is.

Wij weten heel goed wanneer wij in onze beperkingen zitten en dan niet in onze volmaaktheid zitten.

Wanneer wij niet werkelijk het goddelijk aspect van liefde werkelijk beleven en uitstralen zowel naar onszelf toe als naar de ander, dat weten wij zo drommels goed. Maar wanneer wij dan durven zeggen:

‘ja, dat was nou een beperking, maar ik heb de wil, ik heb de kracht, ik heb de liefde in mij om dat te herwaarderen en te transformeren’.

Niet vanuit de enge begeerte om steeds hoger te stijgen, tot een steeds hogere geestelijke evolutie te komen, om steeds meer te weten of steeds verder te zijn. Nee, vanuit de zeven deugden die ik eens een keer heb doorgekregen en waar ik nu over wilde spreken.

Zuiverheid: Dus de zuivering van het onderbewustzijn, het herkennen van je dwangmatigheden.

Barmhartigheid: Vergeving voor jezelf en voor de ander; liefde in jezelf en voor de ander, durven te zijn die je bent, zonder daardoor het andere of de ander in disorde, in disharmonie te brengen.

Bescheidenheid: Hoe groot is de verleiding voor ieder mens om wanneer je wat meer weet dan een ander, misschien wat meer kracht hebt dan een ander, zowel in je persoonlijkheid als geestelijk, om daar in te groot besef mee om te gaan naar de ander toe, waardoor je iets van de luister van de ander weghaalt.

Onwankelbaarheid: Zo krachtig in jezelf te worden dat jij bent die jij bent vanuit jouw hoger zijn, en dat je dit dan ook durft te zijn en dit ook durft uit te stralen.

Te staan voor dat waar jij in gelooft, waar jij op hoopt, waarin jij jezelf herkent. Dankbaarheid voor het leven. Dus acceptatie.

Blijmoedigheid: Hoe komt het dat over het algemeen juist spiritueel aangelegde mensen, mensen die vanuit spiritualiteit bezig zijn, altijd zitten in de diepste processen, altijd hebben de grootste moeilijkheden, eigenlijk altijd lopen met hun lip op hun schoenen? Je zou denken: Is spiritualiteit niet iets om blij mee te zijn? Is spiritualiteit en zuivering in jezelf niet een groot vreugdevol gegeven? Waarom lopen wij met onze lip op onze schoenen? Omdat wij niet echt inzien dat wij door al die lessen die wij krijgen - die dus bij ons horen, want anders kregen we ze niet, dus die heb je nodig - door alles wat in je leven op je afkomt, dat je juist dáárdóór een stuk verder komt in herkenning van dat hogere zijn. Dat is werkelijke blijmoedigheid, levensvreugde, dankbaarheid voor het leven.

En verdraagzaamheid: Verdraagzaamheid, aan het onverdraagzame gaat de wereld kapot. Moet je dan als schietschijf voor een ander dienen? Mag een ander jou bespuwen of beledigen of wat dan ook? En moet je dan ‘ja, dank u wel’ zeggen? Nee, want dan laadt je een karma op je, ook ten opzichte van die ander. Want dan veroorzaak je dat in een volgend leven weer vereffend moet worden. Dan zou het werk - karma - steeds verder gaan.

Wat doe je dan? De Meester Jezus zei: ‘Wie u op de ene wang slaat, keer die ook de andere toe.’ Verdraagzaamheid betekent in wezen: Datgene wat jou kwetst proberen te herkennen in diegene die jou kwetst.

Kijk, als ik jou een klap geef, uit boosheid, zomaar, ga je waarschijnlijk opzij. Je hebt de neiging om mij terug te slaan, natuurlijk. Wanneer je dat niet doet, maar je wel afvraagt waarom ik jou sloeg, dan heb je iets opengemaakt waardoor datgene wat er bij mij was waardoor ik jou een klap gaf, door jou herkend werd. Dus als ik jou sla dan moet je gaan proberen te herkennen waarom ik dat doe, want dat heeft ook iets met jou te maken. En dan kun je komen tot een gesprek waarin je zeer duidelijk zeggen: 'je hebt mij niet te slaan, dat is fout. Want daardoor respecteer je mij niet, daardoor overrule je mij, daardoor haal je mijn luister weg.' Maar dat betekent dus dat verdraagzaamheid de mens op een hoger niveau zet van omgang met elkaars gebreken, met elkaars beperkingen. Dat kan anders gaan worden. Dit is een heel moeilijk punt, ik beseft dat dit de moeilijkste is van die zeven deugden.

Toen ik ze doorkreeg, dacht ik: nou ja, die andere gaan nog, maar dit is de moeilijkste. Maar ook dat is daadkracht vanuit spiritualiteit. Begrijpt u? Hoe er dus vanuit spiritualiteit, vanuit het herkennen van dat hoger zijn in jezelf, en dus ook in die ander, tot een dialoog gekomen kan worden, waarin je jezelf en de ander herkent, zelfs in de negatieve momenten. En dat is daadkracht en manifestatie vanuit spiritualiteit.

Ik heb het gevoel dat ik iets nog niet gezegd heb. Over dat met je lip op je schoenen lopen, vaak juist bij mensen die vanuit spirituele achtergronden bezig zijn. Dat heeft te maken met het verschijnsel dat mensen die in de spiritualiteit komen, en dus in de zuivering van hun eigen onderbewustzijn, hun eigen, toch wel wat negatieve aspecten, heel duidelijk gaan herkennen. Deze herkenning maakt de mens bang, mistroostig. Hij vindt zich eigenlijk minderwaardig: 'goh, gaat het dan nooit over', 'zie je wel, ik krijg altijd al deze ellende naar me toe'.

Het zou zo totaal anders zijn, het zou zo'n geweldige kosmische energie geven, wanneer juist spirituele mensen hun processen vreugdevol willen doorleven. Want daardoor komt er vernieuwing van daadkracht. Daardoor komt er vernieuwing van jezelf, totale transformatie. Want dan ga je er al anders naar kijken. Al deze jaren, elf jaar lang, heb ik nooit anders gezegd dan: herken toch in jezelf dat hoger zijn, jouw innerlijke krachtbron. Want daardoor kun jij je leven leven.

Maar alsjeblieft, herken dan dat je juist jouw lijden, juist je negatieve elementen, aspecten, naar je toe krijgt, omdat je die zelf naar je toehaalt opdat je jezelf als zodanig moet herkennen. En wees daar dan dankbaar voor.

Niet dankbaar met je handjes open: ‘hoera, dit is naar me toegekomen’,
nee: ‘ik ben dankbaar en ik wil ermee werken. Ik wil het transformeren.
Ik wil van mijn beperkingen nu mijn mogelijkheden maken’.

Een mens is bang voor licht. De mens is bang in zichzelf voor te groot licht.
Het is alsof wij echt bang zijn om het licht in onszelf toe te laten.
En daarom wil ik nu met jullie samen door een licht-visualisatie in het licht
komen, in het werkelijke licht van onszelf.

In momenten wanneer je het moeilijk hebt, in momenten wanneer je je eenzaam
voelt, je niet herkend voelt, je niet erkend voelt (of je dat nou zelf doet of de
ander dat is niet belangrijk), in die momenten herinner je dan wat hier wordt
gegeven. Want het is mij gezegd dat dit een genezende meditatie/visualisatie is
die in iedere mens kracht geeft van herkenning en daardoor weer kracht om
verder te kunnen.

Je zit hier rustig op je stoel, ontspannen, in een gevoel toch van veiligheid en
bescherming. In jezelf wetend je hoger zijn, misschien niet altijd herkenbaar
ieder moment van de dag, maar toch diep in je dat hoger zijn, je enige
krachtbron. De geest Gods. Hier zit je, met alles achter je, je eigen
moeilijkheden, beperkingen, even komend tot rust in vrijheid.

Visualiseer dan nu met mij zo rechts boven je, voor je, licht.

Zie hoe het licht langzaam sterker wordt, indringender wordt, steeds dieper naar
je toe reikt. En herken dan: een stralend lichtend wezen van licht, jouw hoger
zelf. Herken in dit stralende wezen van licht alles wat bestaat aan goedheid,
aan liefde, aan schoonheid, aan vreugde.

En weet dat dat is jouw innerlijk zijn.

‘Want gij zijt geschapen naar Mijn beeld en gelijkenis’ wordt gezegd.

Voel je diep verbonden met dit stralende wezen van licht, kijk, daar is jouw
gezicht daarin. En zie hoe daar een straal van licht zich daaruit losmaakt en
komt in jouw bewustzijn, via jouw kruinchakra. En zie hoe dat licht speelt in
alle donkere hoekjes, die je zelf hebt vergeten of niet hebt willen of durven
of kunnen belichten. Waar een sluier voor hing, waar je nog bang voor was,
onzeker over was. En zie hoe dit licht jou meer ruimte geeft, expansie.

Hoe in de komende tijd er voor jou zal zijn: loslaten van oude patronen,
vernieuwing in het denken: bredere horizon.

En het licht gaat verder in het voorhoofdcentrum, naar het derde oog,
het innerlijk oog, waarmee je kunt schouwen naar het eigen innerlijk.

En je ziet dat door dit licht meer verdieping komt in dit schouwen naar jezelf.
Meer inzicht in het feit waarom je bent zoals je bent, en hoe je daar in spirituele
daadkracht verandering in kunt brengen.

Zie hoe dit licht zich verbreidt naar je keelcentrum. En je zult merken in de komende tijden dat je nieuwe kracht hebt om de vernieuwing in je denken ordelijk, zodanig te kunnen plaatsen dat je het ook kunt verwoorden, en daarin jezelf, je hogere zijn kunt herkennen.

Zie hoe dit licht zich verbreidt naar je hartcentrum.

Soms had je een muur om je hart en liet je niet een dieper gevoel toe.

Uit angst, uit onzekerheid, uit eenzaamheid. En voel nu hoe in je hart komt een kracht van liefde, van zodanige herkenning van dit hoger zijn in jezelf dat je daardoor de kracht hebt om in liefde met jezelf te zijn en daardoor naar de ander te kunnen uitstralen. Voel hoe in jezelf de liefdeskracht zo groot zal worden dat je jezelf in je eigen totaliteit zult kunnen accepteren.

Het licht verbreidt zich naar je emotiecentrum, je solar plexus, en herkent daar nog vele ongeordende emoties, in disharmonie verzameld.

En nu heb je de kracht vanuit de liefde, de vernieuwing van het inzicht en van het denken, om je emoties door je eigen vrije wil zodanig te kunnen reguleren dat zij in harmonie en in vrede met elkaar kunnen zijn.

Het licht verbreidt zich naar je onderbuik, naar je mannelijk of vrouwelijk zijn.

In je mannelijk of vrouwelijk zijn ben je bevestigd in dit leven, met de vreugden maar ook al het lijden van dien. En je herkent daar de pijn van miskennis, van onmacht, van onzekerheid, van macht. En laat het licht dat maar beschijnen, dat is goed. Herken het, erken het en wees daar niet bang voor. Heb daar geen pijn om. Durf het te accepteren en laat het dan weer los. Want alles wat jouw beperkingen zijn in jouw bevestiging als man of vrouw kun jij met je heilige vrije wil, vanuit de vernieuwing van het denken, de verdieping van het inzicht, de liefde van het hart, de transformatie van de emoties, tot die harmonie brengen zoals jij zelf dat vindt dat bij jouw hoger zijn behoort.

Het licht gaat verder, gaat naar je stuitcentrum, het wortelen in de stof, in de materie van ieder mens. En daar, in je menszijn van alledag, daar zul je je werkelijke zijn vanuit dat hogere zijn, reëel in materie realiseren.

Maar nu vanuit jouw kracht, vanuit jouw licht.

Het licht stijgt op, goud van kleur, zich een weg zoekend terug naar de bron. Goudachtig van kleur door hetgeen jij als persoonlijkheid daar zelf aan hebt toegevoegd. Het gaat terug naar de bron en keert weer in in dit stralend hoger wezen van licht, wat jij bent. En dit stralend hoger wezen van licht keert in, terug in jouw zijn als mens, stoffelijke mens, na jou te hebben gegeven de diepste erkenning en herkenning en beleving van dit hoogste goddelijk zijn.

**In Gods heilige Naam:
Vergeving en genezing, in jezelf, voor jezelf, in uitstraling naar anderen.**

**Mens, in navolging hiervan, wanneer gij dit doet
ter Mijner gedachtenis, Ik die ben in u,
van dag tot dag,
in uw moeizame momenten,
hierdoor nieuwe, daadwerkelijke, spirituele levenskracht herkrijgen
opdat gij kunt zijn, mens,
die nieuwe mens, in de tijden die zullen gaan komen.**

**En zo zult gij vestigen het koninkrijk Gods
over de gehele wereld.
En als een licht zal zij gaan over de gehele wereld
de kracht van in liefde te zijn met het hoogste in uzelf,
de kosmische Christus.**

**Zo doet dit ter Mijner gedachtenis.
Dit vraagt u uw Broeder Jezus,
Ik die was de Christus op aarde,
aan u, die zult zijn de Christus van morgen.
En Ik zal met u zijn, vrees dus niet,
ga met mij de nieuwe weg voor de nieuwe mens.**

Amen.

Opdat de energieën door u heen gaan stromen, laat ze nu los.

VRAGEN EN ANTWOORDEN
bij
DAADKRACHT EN MANIFESTATIE I

twee soorten vuur

--- Je hebt op een gegeven ogenblik gezegd: iemand die zich probeert te bevestigen enzovoort, loopt het gevaar door vuur vernietigd te worden. Dat is een soort vuur. Maar er is ook vuur van loutering. Dat is een ander soort vuur. Is er transformatie van vuur tot vuur?

Zohra: Vuur van de bevestiging is vlamvend vuur, is heet vuur, dus verschroeiend en vernietigend, verbrandend als je dat te ver in je laat doordringen. Vuur van loutering is door lijden heengaan in volledige, totale acceptatie, waardoor uiteindelijk het lijden als lijden afneemt en alleen jouw loutering overblijft. En loutering betekent dan: in staat van genade komen, in jezelf. Dat vuur is niet schroeiend of verbrandend of vernietigend, maar stil, wit vuur. Licht is het. We noemen het vuur, maar het is eigenlijk licht, wit licht.

--- In 'de witte lotus' heb je in het verhaal 'inwijding' die persoon die met z'n water door het vuur gaat. Is dat het vuur dat dan niet verbrandt?

Zohra: Prins Chela heette hij. Chela betekent: discipel. Deze discipel ging door het vuur van zijn inwijding heen en kon ongedeerd door de vlammen heen, omdat hij het water in zich had. Het water van zijn onbewust weten, van zijn hoger zijn, zijn geconformeerd zijn met dat hoger zijn, waardoor hij dat vuur kon verdragen. Waardoor hij niet in de emotie van dat vuur werd meegesleurd, of in het denken, in de structurering van dat vuur werd meegesleurd, maar zichzelf vanuit dat hoger zijn kon bewaren, door dat vuur heen.

--- Dus het vuur op zich was een verbrandend vuur geweest, als hij die houding niet had gehad.

Zohra: Ja.

--- Heeft dit alles te maken met het feit dat wij de materie los moeten kunnen laten, zelfs ons stoffelijk lichaam?

Zohra: Wij moeten de dwangmatigheid van de materie, en ook van ons stoffelijk lichaam, gaan leren loslaten, waardoor het lijden geen lijden meer zal zijn.

Wanneer de materie ook in het stoffelijk lichaam een te grote overheersing heeft op ons zijn, vooral op ons geestelijk zijn, dan worden wij door die materie vernietigd. Dan keert zij zich tegen je.

--- De bevestiging van de persoonlijkheid, de begeerte, die kun je heel goed voelen in jezelf, dat vuur van Lucifer. Nou wilde ik vragen of je meer wou vertellen over die kracht die nu dus gaat werken, die kracht van Michael, dat stille vuur.

Zohra: Ja, dat is veel subtieler. Lucifer is kracht, bevestigend, zo met de vuist op tafel, kracht in de persoonlijkheid. Dat kun je voelen, dat herken je onmiddellijk. Michael is heel terughoudend. Is heel stil, is heel diep in je. Is haast zo dat je je bijna schaamt om daaraan toe te geven, want dat lijkt zwakheid. Maar het is kracht.

--- Wat is het stimulerende er in om er toch naar te luisteren en je ernaar te gedragen?

Zohra: Weet eerst dat het meegaan in Lucifer, dus in vuur, in persoonlijkheidsbevestiging, maar een gedeelte is van het totale zijn, van het goddelijke zijn wat je in jezelf bent. Het is de gang door materie. Wanneer mensen daar heel diep in meegaan, dus heel diep door die materie heen gesleurd worden, zich daar totaal door laten beheersen, overheersen, komt er uiteindelijk een verzadigingspunt. Het kan heel lang duren, ik weet niet hoeveel levens, maar er komt een verzadigingspunt waarin die mens als het ware tegen het plafond aanzit en zich onbevredigd voelt. Heel duidelijk voelt dat er iets is in zichzelf, in het eigen leven, dat niet tot realisatie is gekomen. Dat ga je weer overal op projecteren, overal in zoeken, allemaal buiten je om, maar uiteindelijk komt zo'n mens - meestal door lijden, dat is de functie van lijden, dat is het positieve ook van lijden - bij zichzelf terecht.

--- En is die kracht eigenlijk even sterk?

Zohra: In wezen zijn ze samen een geheel, dus het ene kan nooit sterker zijn dan het andere. Maar deze kracht werkt voor de mens sterker om tot eigen herkenning van dat goddelijk zijn te komen. Het zijn twee verschillende wegen die naar hetzelfde doel voeren.

water en bloed

--- Mag ik nog een vraag stellen naar aanleiding van het water bij die ingewijde Chela? Paulus zegt: Christus is gekomen in water en in bloed. Wat betekent dat eigenlijk?

Zohra: Water is het onbewuste, datgene waar de mens in leeft wanneer hij nog in de onbewuste staat is. Het bloed is het element in de mens dat geestkracht en prana vervoert. Het bloed is ook de drager van al het karma. Het bloed is ook het transformerende deel in de mens. Denk maar aan wanneer je koorts heb en hoe dan de bloedlichaampjes vechten: alles doet dat bloed. Dat is de mystieke betekenis dus van water en bloed. Bloed betekent ook lijden. Betekent ook dood. Betekent ook stoffelijkheid. Zo zijn er vele, vele betekenissen van bloed. En de hoogste betekenis van deze uitspraak is dat de mens in bloed en water tot God komt, tot vernieuwing. Bloed: zijn vuur, zijn persoonlijkheid, water: zijn onstoffelijk bewustzijn van geest Gods. En die twee tot een eenheid makend in zijn zijn op aarde. Dat is onze hoogste en enigste opdracht. En dat doen we op de meest verschillende manieren.

--- Dus 'het bloed kome over u en over uw kinderen', dat werd toch altijd wat negatief uitgelegd. Zo van: je moet lijden vanwege het voorbeeld van de kruisdood. Maar in wezen is het dus positief.

Zohra: Daar zit een basis van positiviteit in ja. 'Het bloed kome over je' betekent: Kijk, in de bijbel was vroeger in het oude testament: oog om oog en tand om tand. Dat is het echte karma. Ik sla jou de hersens in en het volgend leven doe je mij dat. In de evolutie van die mens komt langzaamaan het bewustzijn dat wanneer iemand jou kwaad doet jij niet verplicht bent die ander hetzelfde kwaad aan te doen. Wat Hitler deed in de oorlog: is dan de komende generatie verplicht dat weer terug te doen? Nee. Waar bestaat het dan uit dat er gezegd wordt: 'Het bloed kome over u en over uw kinderen'? In wezen uit het karma, dat dat bloedoffer eenzelfde offer oproept. Maar in de bewustwording van de nieuwe mens van nu, kan dat karma zodanig getransformeerd worden dat het niet hetzelfde bloedoffer hoeft op te roepen. Wel aspecten daarvan, want karma is nou eenmaal verlossing, aflossing, aflossing van schulden.

--- Ik voel toch ook het hele positieve daarin.

Zohra: Ja natuurlijk. In al het negatieve wat wij ondervinden ligt een ontzettend grote mate van vernieuwing van bewustwording, dus van onderscheiding. Want door onderscheiding kom je door vernieuwing van bewustwording. Als je de onderscheiding niet hebt dan kun je niet tot vernieuwing komen. Dat is het positieve element daarin.

vuur en water

--- Er is iets voor mij blijven liggen rond het vuur en het water. Het vuur heeft een loutering, maar de zuivering door het water ook. En aan de andere kant het vuur van de liefde en de liefde als water, als element dat als water alles aanraakt. En dat leidt dan tot het licht. Ik weet niet hoe ik de vraag verder moet stellen, maar dit is blijven liggen.

Zohra: Eigenlijk stel je geen vraag, maar laat je mij gegevens zien. Het vuur van de liefde noemde je. Liefde kan een vuurvreter zijn, verslindend, begeerte-bevestigend, ego-bevredigend. Ik noem even alle negatieve kanten: dat is het vuur van de liefde. Maar dit is nog geen echte liefde. Dat is in wezen eigenliefde. Het water van de liefde is je liefde in jezelf zo groot en zo puur hebben, dat je degene naar wie je je liefde richt helemaal toestaat als het ware als een bloem open te bloeien. Dat is liefde vanuit het hoger zijn, spirituele liefde, die zich heel duidelijk in menselijke liefde kan uiten en realiseren.

--- Zoals toen gezegd werd: bij de loutering van het vuur droeg je water mee en dan kwam je tot het licht. Ik voelde daar een heleboel mystiek in die met de elementen water en vuur, in beide betekenissen, te maken hebben. Daar vraag ik eigenlijk naar.

Zohra: Door de zuivering van het onderbewustzijn komt de mens tot bewustwording van zijn karmische gebondenheden.

Die komen dan nog eens extra duidelijk in zijn bewustzijn, dus in het vuurelement van zijn persoonlijkheid: dat is het bewustzijn.

Die zuivering van het water heeft dus gemaakt dat je karmische gebondenheden, dwangmatigheden, heel duidelijk, extra duidelijk in het vuurelement van je bewustzijn komen. En dan is het je vrije wil hoe je daarmee werkt, met dat bewustzijn, en wat je daarmee doet.

Want niet alleen je negatieve gebondenheden komen duidelijk in je bewustzijn, maar ook je positieve. Ook je zijn als mens, ook je kennis, ook je weten, ook je weten van je zijn, daar waar jij bent, dat komt ook allemaal duidelijk in je bewustzijn. En dan: hoe gaat die spirituele mens daarmee om, zodanig dat dit vuur door die zuivering van dat water deze mens zal leiden tot de kosmische Christus, dus zal leiden tot het licht in hemzelf?

De mystiek hiervan is dat wanneer deze mens in het vuur van zijn persoonlijkheid, dus in zijn bewustwording, de zuivering van zijn onderbewustzijn laat geschieden, en zichzelf in waarachtige liefde naar het hoger zijn zal willen richten, vanuit zijn hoger denken, en in zijn dieper voelen, dat jij dan zal komen, door dat vuur en dat water, tot het licht van de kosmische Christus in hemzelf. Dat is de mystiek daarvan, en daar zijn we nu op weg naartoe.

loslaten of tot op de bodem gaan

--- Je zegt ergens: je moet het lijden los kunnen laten. Daar ben ik het helemaal mee eens. Maar ik zie ook de tegenhanger: dat je de neiging kunt hebben om te zeggen: het is voor mij klaar, zonder dat je het werkelijk uitgewerkt hebt. Waar is de vrijheid en waar is het mechanisme van wegduwen?

Zohra: De vrijheid ligt in jezelf.
Het mechanisme van wegduwen wreekt zichzelf.

--- Hoe herken je dat in jezelf, want het is vaak heel subtiel.

Zohra: Dat is waar, de grenzen liggen altijd heel subtiel. Dat kun je bij jezelf nagaan, of je dat lijden werkelijk hebt geaccepteerd en dus op de bodem bent terecht gekomen, waardoor het zich omkeert en je weer omhoog schiet, en je daar dus van kunt bevrijden, of dat je eigenlijk niet durft tot op die bodem te komen en het daarom van tevoren alweer wegdrukt. Maar dan wreekt het inderdaad zichzelf en komt het toch naar je toe.

--- Laatst was er op de tv een programma over zelfdoding en daar waren mensen aan het woord die pogingen hadden gedaan. En die vertelden dat ze toch eigenlijk compleet aan het einde van hun latijn waren, ze zeiden: 'nou is het ook afgelopen.' En dat ze toen ook ineens, terwijl er niets meer uit hun handen kwam, alle voorzorgsmaatregelen heel precies namen. Dat maakte een ontzettende indruk op me. Toen dacht ik: als je op dat moment dit kunt kiezen, zou dat ook niet in de mens de ommekeer naar het andere kunnen zijn?

Zohra: Dat gebeurt toch ook vaak? Als je tot op de bodem komt, dan liggen daar jouw grenzen. Iedereen heeft een eigen bodem. En soms is je bodem rekbaar, dan denk je dat je op je bodem bent en jaren later kom je nog een stuk verder op de bodem; die bodem is heel elastisch.

--- Die mensen vertelden dat ook zo, van 'nu is het afgelopen', en ze hadden alle maatregelen getroffen, alles goed geregeld terwijl ze helemaal niet meer konden regelen...

Zohra: Wat gebeurde er dan waardoor er een verandering kwam?

--- De gasfles plofte of ze werden op tijd gevonden of zo, en toen waren ze geweldig blij dat het mis was gegaan. Behalve een enkeling die zei: 'misschien doe ik het nog een keer'.

Zohra: Een mens die werkelijk tot zelfdoding wil overgaan, daar kunnen allerlei achtergronden bij zitten. Niet alleen tot op je bodem van ellende komen, maar ook heel bewust je los willen maken van dit leven om - en dat is vaak onbewust, want dat weet niet iedereen - in een volgend leven op een andere wijze eigenlijk dieper naar je opdracht toe te kunnen. Dus de verantwoordelijkheid van de mens die werkelijk tot zelfdoding komt, en dan niet in de paniek, niet in een exces van emotionele escalaties, maar echt heel bewust daartoe komt, dat is zijn eigen verantwoordelijkheid.

--- Daar sluit op aan het aanreiken van hulp en de hulpvraag. Mensen moeten zelf vragen. Maar waar ligt die grens van dat vragen?

Zohra: Die grens, nogmaals, kan ik niet stellen. Die grens moet jij - en ik bedoel iedereen - vanuit jouw liefdesvermogen, vanuit jouw kracht, vanuit jouw vuur, vanuit jouw water, vanuit jouw goddelijk zijn zelf kunnen aanvoelen, herkennen, hoe dan ook. Daar mag ook nooit een schuld door ontstaan, wanneer dat niet gebeurt. Ik ben mensen tegengekomen die dat punt niet hadden herkend en die omdat die persoon zichzelf doodde en zij juist dat punt van herkenning niet hadden gehad, als hulpverlener met een geweldige schuld achterbleven. Maar dat is helemaal niet reëel! Want als je iets niet herkend hebt, dan kun je er toch niets mee doen?

--- Maar als je het herkent, dan moet je toch, - al neemt zo'n mens de houding aan van 'ik kan alles zelf' - op het niveau van wat je kunt en zonder te kwetsen wel hulp geven.

Zohra: Zeker wel, maar tot een bepaald punt. Jouw verantwoordelijkheid gaat zover als die ander dat aan wil. Verder kan die verantwoordelijkheid niet gaan.

--- Tot op de bodem gaan in je gevoel, kunnen dat ook emoties zijn? En kan dat in samenwerking met je hoger zelf een eenheid worden met elkaar, dus een energie die van boven naar beneden gaat, samenwerkend met een energie van beneden komend, zodat het door je hart naar buiten kan?

Zohra: Als die energie van boven, vanuit jouw hoger zijn werkelijk in jouw liefdesvermogen, in jouw kracht van liefde komt, dan kun je het zeker vanuit je hart naar buiten brengen. Nou vroeg je ook hoe je weet, wanneer je op je bodem bent, en of dat niet vanuit de emoties gebeurt. Door de weg van lering, die we nou al jaren gaan, kan de mens zover komen dat hij toch min of meer kan gaan herkennen: ja maar dit zijn mijn oude emoties, dit zijn mijn dwangmatigheden die mij doen geloven dat ik op de bodem ben. De bodem is pas daar waar je echt werkelijk accepteert. Dat is die bodem, en die bodem is, zoals ik al zei, flexibel.

Want over twee jaar heb je een heel ander bewustzijn dan nu en is je bodem heel ergens anders. Dat geeft niet, zo gaan we steeds verder. Begrijp je wat ik bedoel? Er is een hemelsbreed verschil tussen het vinden van dat je op je bodem bent door je emoties, die uit begeertes en uit dwangmatigheden bestaan, of vanuit dat werkelijke gevoel. En dat is iets wat ik je niet kan leren, maar wat je zelf langzaamaan alleen aan jezelf kunt leren, door alles wat je zo hoort en leest en hebt meegekregen.

--- Ik probeer te vragen of dat een samengang is.

Zohra: Natuurlijk. Het niveau van bewustwording van boven gaat altijd samen met het niveau van bewustwording van beneden zal ik het maar noemen, dus van de persoonlijkheid. Anders zou dat elkaar niet raken. En dat raakt elkaar op een bepaald punt, waardoor er in die persoonlijkheid van die mens bepaalde herkenningspunten komen, hetzij emotioneel, in het denken of hoe dan ook.

--- Als kinderen autistisch zijn of geestelijk gehandicapt geboren worden, hoe moet je dat dan zien? Dat de ziel zichzelf dan op de bodem zet?

Zohra: Het autistisch zijn van een kind heeft vele, vele verschillende achtergronden. De meest voorkomende achtergrond is natuurlijk karmisch. Het kan zijn dat het kind zo geboren wordt vanuit een in een bepaalde eenzaamheid willen leven, in een bepaalde afsluiting, waardoor aspecten uitgewerkt kunnen worden. Het kan zijn dat het het kind gebeurt - met medeweten van zijn eigen hoger zelf - maar dat het gebeurt door een bepaalde situatie van buiten af, waardoor er innerlijk in zijn onderbewustzijn oude karmische gebondenheden zodanig worden gestimuleerd dat hij vervalt tot dat autisme, door bepaalde dwangmatige overheersing van die karmische gebondenheden. Het betekent dus dat de geest die daar incarneert en dat leven kiest al vanaf de geboorte dit leven als mogelijkheid heeft meegekregen. Het hoeft dan niet altijd zo te zijn, het is dan niet een gegeven, maar een mogelijkheid. Je hebt kosmische gegevens maar ook kosmische mogelijkheden. En op het moment zelf wordt er vanuit het hoger zijn beslist wat er gebeurt.

--- Hoe staat dat in relatie met anderen erom heen, de moeder, de vader?

Zohra: Het heeft ook een karmische relatie met de mensen daarom heen, met de ouders, de opvoeders, met alles. Daar kun je een heel boek over schrijven!

overgave tot het uiterste

--- Je bodem is rekbaar, zeg je.

Dus overgave aan het hogere zelf eindigt nooit ...?

Zohra: Nee, dat kan nooit eindigen, want de mens groeit. Alles wat stilstaat vervalst. Dus een mens die op een bepaald spiritueel niveau komt en daar stilstaat, die vervalst, die valt gewoon in elkaar. Die mens moet blijven groeien. Dus zijn bewustzijn, zijn bewustwording van zijn eigen hoger zijn, van zijn eigen overgave aan dat hoger zijn, groeit steeds mee.

Hoe meer je weet (ik bedoel innerlijk weten, niet alleen kennis), hoe meer je in nieuwe bewustwording gaat komen, hoe meer je lijdt. Tot een bepaald punt. Je lijdt zolang je toestaat dat datgene wat je als lijden ervaart, jou doet lijden. Zolang jij zelf dat toestaat, zolang is dat jouw lijden. De mens groeit steeds verder. Door steeds meer bewustwording, en daarop volgend lijden daardoor, groeit hij steeds verder, zolang totdat dat lijden geen lijden meer is, alleen ervaring.

--- Maar de Meester Jezus, die in de bijbel ook 'Lam Gods' wordt genoemd, stierf aan het kruis, en ging tot aan de totale overgave. Wacht ons allemaal zo'n soort overgave? Wel niet in die vorm, maar wacht ons dat allemaal?

Zohra: Ja. Maar in de komende tweeduizend jaar gaat de mens zelfs verder. Nog verder!

--- Daar ben ik dus als de dood voor.

Zohra: Waarom?

--- Ik denk dat het bij mij te maken heeft met wat ook in de eerste tijd van de christenen een rol heeft gespeeld: dat als je op een gegeven moment zo ver, zo open bent en je zo over kunt geven, dat je geslacht wordt, ja, als een lam dat geslacht wordt.

Zohra: Wij zijn nu in een andere tijd. Wij leven nu in het Aquarius tijdperk, in vernieuwing van bewustwording. En iedere mens gaat daar doorheen, en krijgt dat naar zich toe. En jouw mate van bewustwording, steeds verder, houdt dus in dat dat lijden op den duur geen lijden meer zal zijn, dat het zich zelfs keert. Wanneer wij allen tot een steeds hoger bewustzijn geraken, dan zal het karma van elkaar pijn doen en elkaar laten lijden, het eigen leed in die ander manifest maken, en uiteindelijk ophouden. Dat is de bedoeling van steeds meer bewustwording.

En daar gaan we naar toe. het duurt wel tweeduizend jaar, maar als je nu al bang bent dan kom je die tweeduizend jaar niet door. Dus ik zou nu maar even...

--- Het Lam Gods, dat werd wel letterlijk geslacht, maar Christus had toch een heleboel aan het kruis, Zijn eigenwaarde, Zijn zelfrespect...

Zohra: Heel goed dat u dat zo zegt, het is heel mooi als dat zo naar voren komt. Net werd gezegd: Het Lam Gods dat geslacht werd. Dat is waar, aan een kant is dat heel waar. Maar dat dit Lam Gods geslacht kon worden was omdat dit Lam Gods zichzelf niet ter slachtbank liet voeren, maar dit in zichzelf vanuit een zo hoog zijn kon accepteren, zodat Hij in wezen zijn slachters naar de slachtbank voerde. Begrijp je wat ik bedoel?

--- Ja, dat snap ik heel goed. Maar dat je zover kan komen om dat te doen...

Zohra: Ja, we hebben nog even tijd hoor, het hoeft morgen niet. Tegen de tijd dat je het wel wil kun je het ook. Zolang je het niet wilt kun je het ook niet, wordt het ook niet van je gevraagd. Je zelf, je eigen hoger zelf vraagt iets van je, niemand anders.

--- Je zei net op de vraag over de overgave, dat we in de komende tweeduizend jaar we nog veel verder gaan. Waarom?

Zohra: Omdat het bewustzijn van de mens in deze tweeduizend jaar een hele grote evolutie heeft ondergaan. Waardoor dus ook het onbewuste dat in deze tweeduizend jaar nauwelijks tot zijn recht is gekomen, nu wel in het bewustzijn gaan komen. Dus de wereld van de geest wordt bewust voor de mens. Dat gebeurt in de komende tweeduizend jaar.

--- En wil die mens zich dan overgeven en zich alles op de hals halen? Zo klinkt het tenminste.

Zohra: Nee, het betekent dat die mens in die komende tweeduizend jaar nieuwe aspecten van zijn menszijn gaat herkennen en doorleven. Hij gaat de wereld van de geest heel duidelijk in zichzelf herkennen, niet meer buiten zichzelf ergens plaatsen, maar in zichzelf herkennen, en dat roept weer nieuwe wegen op van evolutie. Dus daarom gaan wij verder. Dat was toen niet zo, niet zo bewust als het nu kan gaan worden.

de ontvangenis ‘vestigen’

--- Je zei: de ontvangenis kan nu gevestigd worden. Hoe kan je die vestigen?

Zohra: Die ontvangenis kun je alleen maar vestigen in jezelf, vanuit het werkelijk zijn: ‘niet mijn wil, mijn vuur, geschiede, maar uw wil.’

Mijn hoger zijn, dus mijn vrouwelijk aangezicht van God, wordt dan daardoor gevestigd. Wij hebben wel altijd gezegd: ‘Niet mijn wil geschiede, maar Uw wil geschiede,’ maar we dachten dan aan de man op de troon, God met de baard. Nee, ‘Uw wil’ is dat hogere zijn, dat goddelijke zijn in jezelf, dat in totale harmonie en evenredigheid is met dat hoogste goddelijke Wezen, ja dat wel. Begrijp je het verschil? Dus nu kan de mens in vrijheid, niet meer afhankelijk aan bepaalde gebondenheden vanuit kerk of religie, of structureringen, geconditioneerdheden enz., maar in echte vrijheid tot haar of zijn eigen hoger zijn komen. En dat is het gevestigd worden in dat vrouwelijk aangezicht van God. En dat moet de weg volgen, ook weer tweeduizend jaar, om uiteindelijk tot een samengaan te kunnen komen, mannelijk en dat vrouwelijk. Dan zal de dualiteit worden opgeheven en dan zal er een eenheid van genade zijn voor de mens. En dat opent weer helemaal nieuwe vergezichten, dan gaan we nog weer verder, maar daar hebben we het nu niet over.

--- Al diegenen die al heilig verklaard zijn, moeten die allemaal nog terugkomen om dat nieuwe bewustzijn weer door te maken?

Zohra: Natuurlijk. Want dan komen er weer nieuwe aspecten van hun persoonlijkheid, van hun bewustwording, zelfs van hun heilig zijn van toen, aan bod.

--- Dus daar koop je dan niets meer voor, die heiligheid.

Zohra: Nee, want dat is heiligheid in een bepaald aspect geweest. Dat was toen nodig. Wat toen heilig is geweest, is in dat nieuwe bewustzijn misschien maar een fractie daarvan.

‘ik wil iets doen!’

--- Het is misschien even heel anders, maar hoe komt de mens eigenlijk tot het inzicht in zijn ware opdracht? Je kunt natuurlijk wel heel lang met die karmische toestanden bezig zijn, maar ik heb het gevoel dat ik daar niet meer mee bezig moet zijn. Ik heb talenten. En dat zijn eigenlijk creatieve zaken, goddelijke uitdrukkingsvermogens.

Ik heb het gevoel dat ik nu daar heel graag mee bezig wil zijn. Het lijkt wel of ik op een bewuster niveau terecht ben gekomen, waarin ik al dat andere nog wel zie, maar tegelijkertijd mijn aandacht wil richten op iets wat kleurrijk en sprankelend is.

Zohra: Jongen, je hebt hierin vervat waar deze hele lezing om gaat! Wanneer een mens eindelijk tot werkelijk inzicht in zichzelf is gekomen en ziet wie hij is, wat hij hier doet op deze wereld, in volkomen acceptatie van zijn zijn, kunnen zijn mogelijkheden geactiveerd worden. Het lijden, zijn karmisch lijden neemt af in dwangmatigheid voor hemzelf en in frequentie, waardoor zijn creativiteit, zijn gaven, zijn mogelijkheden veel duidelijker worden en veel kleurrijker gaan werken, inderdaad. Dat is dan de daadkracht van de spiritualiteit. Het gebeurt als je je niet aan een stuk door laat meesleuren in jouw karmische processen, in jouw karmische zuivering. Als je daar wel doorheen gaat, dat je daar zo bewust doorheen gaat dat je snapt dat je daar doorheen moet gaan, maar dat het jou niet helemaal in z'n greep hoeft te hebben. Waardoor er ook nog overblijft jouw levensvreugde, jouw dankbaarheid voor het leven, waardoor jouw creativiteit werkelijk weer kan gaan werken. Daar is het wachten dan op.

--- Als ieder mens nou weet dat hij die creativiteit in zich heeft en daar ook aandacht aan geeft, dan is dat toch een hele krachtige impuls tot verandering, vernieuwing en bevrijding?

Zohra: Ja, maar dat kan pas wanneer die eindelijk ontdekt dat al zijn processen, al zijn lijden er alleen maar voor zijn om hem tot vernieuwing te brengen. Dan komt hij op een keerpunt, dan kan hij die knop omdraaien en zeggen: 'nou, tot zover ben ik in dit lijden helemaal meegegaan, maar nu weet ik dat dat een onderdeel van mij is, niet mijn totale zijn. Vanuit mijn totale zijn heb ik zoveel kracht nog in mij, dat ik dat zelf kan omdraaien en kan transformeren.'

--- Iets wat daarop aansluit voor mijn gevoel is dat je in dit leven gekomen bent om een bepaalde taak te vervullen.

Hoe herkent een mens zijn wezenlijke opdracht?

Zohra: Zijn wezenlijke hoofdopdracht is om zijn goddelijk zijn tot realisatie te brengen in zijn menselijke persoon.

--- Maar dat moet op een bepaalde manier ook naar buiten gebracht, dat heeft ook met het in de stof brengen te maken, het naar buiten brengen.

Zohra: Elk mens heeft een intuïtie, elk mens heeft een geweten. Elk mens heeft een innerlijk weten en een heel duidelijk leidende stem in zichzelf - die hoeft niet duidelijk in je hoofd te horen, maar in je gevoel - dat je zus of zo moet

handelen. Wanneer je dat hoort of weet of voelt in jezelf, ga dan na of dit in liefde kan gebeuren, dus zodanig dat je een ander daardoor niet verduistert, of jezelf daardoor verduistert. Wanneer je vindt dat je hierdoor jezelf juist verlicht, en een ander daardoor kan helpen, ga dan die weg. Want dan is dat een mogelijkheid in jouw leven om jezelf tot je opdracht te brengen. Maar ga altijd na in jezelf of alles wat je daar weet, hoort, voelt of ziet in jezelf, of dat niet is gebaseerd op verduistering van licht hetzij in jezelf of in de ander. Jouw kennis, jouw weten, wanneer je dat teveel in jezelf uitstraalt, kan maken dat een ander in duisternis komt te zitten. Begrijp je? Dus altijd de liefde daar als basis van houden.

--- Als het nou voor jezelf een verlichting is, dus licht geeft, en tegelijkertijd een ander verduistert, hoe moet je dan doen?

Zohra: Het kan een ander alleen verduisteren terwijl het jou licht geeft, wanneer jij het zodanig gebruikt voor jezelf dat je daardoor die ander afsluit. Dus het gaat om de manier waarop. Want jouw persoonlijke verlichting hoeft totaal niet de verduistering van een ander te zijn, alleen wat je ermee doet, en hoe je daarmee doet.

--- Dus moet je andere wegen kiezen?

Zohra: Je moet die weg kiezen waardoor je die ander kunt te zijn die hij of zij is, met haar of zijn eigen lichtstraling. Daar heeft die recht op.

maatschappelijke kanten

--- Ik voelde in mezelf nog een onderscheid in liefde, en die in het dagelijks leven proberen te hanteren, en het geestelijke. Toen ik daarover nadacht onderscheidde ik in mezelf een soort tweedeling van wat dan het mannelijke en het vrouwelijke aspect was. Daarin kwam naar voren dat het vrouwelijke de liefde inhoudt die helemaal in de materie wordt gebracht. En ik had het gevoel: dat is het aandeel van de mens. En het mannelijke is dan het goddelijke aandeel. Van het geestelijke heb ik meer het gevoel dat het van buiten af is. In deze tijd zou dan het vrouwelijke heel belangrijk zijn omdat we nu zijn aanbeland om dat stuk geestelijke in de materie te brengen. Klopt dat?

Zohra: Ja. De geestkracht is mannelijk. Dat heeft in alle voorbije eeuwen geleid tot bevestiging in materie vanuit het vuurelement: Lucifer, mannelijk element. Bevestiging van de verdichting van geest, in het denken, rationeel, in de persoonlijkheid. Nu komt de mens op het punt van het vestigen in de stof

- is anders dan bevestigen - van de vrouwelijke ontvangenis, het vrouwelijk aangezicht van God, door liefde, diep gevoelde innerlijke liefde tot zijn hoger zijn.

Een staat van genade, genade van absolute acceptatie, loslating in zuiverheid, in blijmoedigheid, in onwankelbaarheid, verdraagzaamheid en ga zo verder.

Dat is wat nu gaat komen. En dat betekent een totale ommekeer in ons hele sociaal-maatschappelijke stelsel. Maar niet zomaar in een keer! Morgen worden we niet wakker en alles is veranderd. Dat gaat langzaam. En wij zullen het zelf moeten doen. Dat dus niet begeren te bevestigen vanuit je eigen vuur, je eigen vuurelement, je luciferaanse element waardoor je vanuit het engel-zijn in de stof kon neerdalen, dus de bevestiging van je persoonlijkheid, maar nu vanuit de andere pool het ontvangen in de materie van dat hoogste geestelijk zijn, zonder begeerte.

--- Wat ik daarvan gezien heb in de maatschappij is dat precies dan de mensen die nog meer in de macht en begeerte zitten, als het ware oprukken, de overhand krijgen. Is het juist dat we een periode gaan krijgen waarin het zo donker gaat worden dat het donker bijna aan zichzelf kapot gaat?

Zohra: Dat heeft te maken met het onderscheidingsvermogen, het zwaard des onderscheids. Door het bewust worden van deze begeerten en macht kan de mens inderdaad komen tot herkenning en eerst acceptatie daarvan en daardoor tot verandering, tot transformatie daarvan. Het betekent dat de mens moet erkennen in zichzelf, dat de begeerten die in ieder mens leven, hem drijven naar steeds meer bevestiging in de stof, dus vuur. En dat hij uiteindelijk, als hij zo doorgaat, zichzelf daardoor vernietigt, verschroeit, verbrandt.

Maar de mens kan overleven, zowel geestelijk als stoffelijk, wanneer die mens zijn waterelementen, zijn lucht, zijn aarde, zijn liefde, zijn werkelijke ontvangenis-in-materie zodanig in die materie kan vestigen dat geest, dus geestkracht, door liefde in materie wordt omgezet. Dat sluit begeerte uit.

--- Dat begrijp ik. Alleen wat je ziet gebeuren is dat de mensen die dit al begrepen hebben om het zo te zeggen de rol van 'het lam' krijgen. Astrologisch zou ik zeggen: Pluto woelt juist eerst alle negativiteit omhoog.

Zohra: In onze eigen christelijke godsdienst, vooral in het katholicisme, zijn de excessen eerst vreselijk op de spits gedreven. Denk aan alle verbrandingen, aan alles wat is gebeurd, voordat men bewust kon worden in de kerken dat het niet op deze wijze moest gebeuren, dat dit niet de liefde was die de Christus heeft gepredikt. Nu zie je in het Midden-Oosten ditzelfde ook gebeuren.

Het fanatisme wat de islamiet drijft tot zulke grote excessen staat niet in de koran, maar is het menselijke vuurelement van de bevestiging door de macht en

de begeerte van de persoonlijkheid. En dat wordt dan vanuit een religieuze projectie bewerkstelligd.

Dit gaat zolang door totdat in het bewustzijn gaat doordringen: ‘maar wat doen we hier, dit is fout, dit is niet wat Mohammed ons geleerd heeft.’

Want de koran is vol liefde. De koran is een prachtig boek, daar staat niets in van alles wat nu gebeurt.

--- Helemaal naar de stof toe: Wat ik waargenomen heb is dat de behoefte om te beheersen, om greep te houden op zaken vertaald wordt in organisatiestructuren, het bedenken van systemen ed. Alleen, als je dat los gaat laten, dan kom je natuurlijk een beetje in drijfzand, in een vacuüm terecht.

Zohra: Je bedoelt: waar is de weg voor de spirituele mens nou?

Niet in drijfzand, ook niet in over organisatie.

Alles wat in materie komt moet toch geordend worden, anders is het oeverloos en eet het zichzelf op, het verslindt zichzelf.

Dus geest die in materie komt, spiritualiteit zoals wij die in ons dagelijks zijn gaan brengen, heeft toch een bepaalde ordening nodig. Want in de kosmos is alles geordend. Kosmische wetten en energieën lopen absoluut geordend.

Dus dat hebben we wel nodig.

Maar wat gebeurt er dan dus in die organisatievorm waar wij nu door verpletterd dreigen te raken? Dat is de begeerte van de macht, van degenen die organiseren, die daarmee bezig zijn, om zichzelf daarin te bevestigen! Begrijp je het verschil? Het is heel subtiel, de grens is altijd subtiel.

Of je valt aan de ene kant of je valt aan de andere kant.

onwankelbaar vanuit het vrouwelijke

--- In het hele gebeuren om de Meester Jezus wordt steeds verhaald dat de discipelen om de Meester heen in de tijd na de kruisiging en voor Pinksteren, in een soort van ongeloof leefden, een enorme diepe wanhoop over alles wat er was gebeurd. Toch waren de vrouwen - ik denk o.a. aan de symboliek van Maria Magdalena, die zo met de materie verbonden was - de enigen die in zichzelf de herkenning hadden van wat de diepe mystiek van de Meester Jezus was.

Tenminste, zo haal ik het eruit.

Zohra: In de vrouw, maar ook in het vrouwelijk zijn van de man, daarin ligt de werkelijke overlevingskracht. En dan niet alleen overleving van materiële rampen, maar geestelijke overleving. Dat ligt in het vrouwelijk element van de man en in het vrouw-zijn. Het betekent dat de werkelijke ontvanger de totale acceptatie en dus loslaten en dus bevrijding inhoudt. En dat is dat overleven. En dat is juist de onwankelbaarheid van die vrouwen toen!

verdraagzaamheid

--- Ik zit nog een beetje met die verdraagzaamheid. Als ik me voorstel dat ik tussen twee mannen instaat, een grote sterke man en een klein schrielt mannetje, en ik heb behoefte om een klap te geven, dan ga ik die niet die grote man geven maar die kleine. Dat is ook te vertalen naar staten toe, naar tot de tanden toe gewapende landen of een zwakke buurstaat. Nou begrijp ik best wat je gezegd hebt: je moet niet terugslaan maar nadenken over wat je opgewekt hebt bij die ander en je moet eigenlijk met hem praten om het goed te krijgen, maar in het dagelijks leven is dat ontzettend moeilijk uit te voeren.

Zohra: Ik denk dat het meest recente voorbeeld is de aanval van Amerika op Libië. Wat in hemelsnaam zal dat de wereld brengen dat het terrorisme (wat natuurlijk een afschuwelijk kwaad is, door Libië bedreven, maar heus niet alleen door Libië) nu beantwoord wordt door met een dergelijke meedogenloze aanval. Hierdoor wordt de spiraal van karma in een versnelde beweging gezet, wat weer andere nieuwe karmische aspecten oproept. Het had dus karmisch op een heel andere wijze, misschien niet opgelost kunnen worden, maar wel in een fase van communicatie kunnen komen. Communicatie met elkaar, dat had gekund.

--- Dit is een extreem duidelijk voorbeeld, maar er zijn ook wel twijfelgevallen, waar het echt wel een kwestie is van als je sterk bent slaan ze je niet, en als je zwak bent slaan ze je wel.

Zohra: Ja, maar je zwakheid uiterlijk hoeft niet je zwakheid innerlijk te zijn. En nou is het wel zo, - en dat is iets wat de spirituele mens van nu moet overwinnen - dat jouw innerlijke zwakte zich altijd manifesteert in een uiterlijke zwakte. Kijk maar naar kinderen op een schoolplein. Een kind dat innerlijk angstig en onzeker is wordt geheid gepest door de anderen. Die voelen dat, het zijn net hondjes die dat ruiken, en de hele meute zal zich op dat onzekere kind storten, om hem nog dieper in de ellende te drukken. Want die innerlijke onzekerheid, die miskennis, die angst die dat kind uitstraalt roept bij die ander de machtstrilling op, de begeertetrilling van bevestiging. Nu vraag je mij dus hoe een zwakker iemand toch zodanig zich kan verhouden tot een sterker persoon, dat die niet altijd juist de slagen op zijn hoofd krijgt. Dat kan alleen wanneer die zwakkere zodanig sterk wordt in zichzelf, in zijn eigen zijn, dat hij die zwakte niet meer uitstraalt en daardoor die kracht van die ander verkeerd bevestigt, dus tot laaiende vuurvlammen van begeerte opwekt, begeerte naar macht. Een ander antwoord is hier niet op.

--- Als je nu vanuit de spiritualiteit probeert te werken dan kom je ook in situaties terecht dat het botst met een ander. En je voelt daarin heel duidelijk je eigen aandeel, dat zie je ook. Je herkent het ook en je wilt er ook aan werken.

Maar het overkomt je doordat die ander het bij jou aanraakt. Dan is het voor mij een vraag: hoe kun je daaraan gaan werken zonder dat je die ander daar ook mee kwetst. Ik neem aan dat je daarover kunt gaan praten.

Zohra: Ik wil eerst weten of die ander door jouw wijze van zijn in jouw spiritualiteit tot een bepaalde daad of gezegde of wat dan ook komt. Dat vraag ik mij dus nu af. Bedoel je het zo?

--- Nee.

Zohra: Bedoel je dan, dat je bij die ander bepaalde dingen ziet, waaraan jij vanuit jouw spiritualiteit moet gaan werken volgens jouw denken? Dat mag je alleen wanneer die ander jou daarnaar vraagt. Wanneer die ander zich daarvoor open stelt naar jou toe.

--- Dat is niet wat ik bedoel. Ik merk dat er doordat je in een bepaalde, gewone dagelijkse situatie verkeert, dingen bij mijzelf geraakt worden. Dus andersom. Ik word erdoor geraakt. Doordat het twee personen aangaat, vraag ik hoe je daarmee kunt gaan werken zonder die ander daarmee te kwetsen, want het wordt bij mij geraakt.

Zohra: Ja. Iets van die ander raakt jou en jij vraagt hoe je vanuit jouw spiritualiteit daar zodanig mee kunt werken dat je toch jezelf blijft daarin, in jouw licht dus, zonder dat je die ander kwetst en zijn licht verduistert. Om te beginnen: praten. Praten is een brug, praten lost ook vaak iets op. Praten, jezelf laten zien zoals jij jouzelf ziet en het dan aan die ander overlatend wat die ander met dat beeld wat jij van jezelf laat zien doet. Want dat is de verantwoordelijkheid van die ander, dus daarmee kun je die ander ook niet kwetsen. Dan kun je nog vragen: wat gebeurt er als je jezelf heb laten zien, en het aan die ander z'n verantwoordelijkheid overlaat om met dat beeld wat je van jezelf hebt laten zien te handelen? Die ander handelt op de een of andere wijze, en wat is jouw respons daarop?

--- Een ding wat ik dan nog probeer om er beter zicht op te krijgen is om er met een buitenstaander over te praten. Maar dan heb ik onmiddellijk weer die angst dat ik die ander daarmee in zijn hemd zet en dat ik kwaad over hem zou spreken. En dat wil ik niet, ik wil het alleen maar duidelijker krijgen voor mezelf.

Zohra: Maar dan vind ik wel dat die ander daar recht op heeft te weten dat je met die buitenstaander daarover spreekt. En dan kun je met z'n drieën tot een bepaald vergelijk komen. Waar die derde dan een onbevooroordeeld standpunt moet innemen, dus niet perse aan jou kant moet staan of aan die ander z'n kant.

--- Wat dan vooral zo naar voren kwam bij mij is die angst dat je die ander toch pijn doet.

Zohra: Maar laat de angst om de ander pijn te doen niet jezelf in het donker zetten. Want dat is ook niet goed. Je mag ook niet jezelf in het licht zetten door de ander pijn te doen, maar ook niet andersom. Begrijp je, die grenzen zijn wederom heel subtiel. Het is een moeilijke weg om echt spiritueel te zijn.

deze ashram

--- Wat is de typerende kleur van de daadkracht van deze ashram en daarbinnen van dit project?

Zohra: Violet.

--- Kun je uitleggen hoe die daadkracht zich via deze ashram kan manifesteren in dit project?

Zohra: Deze ashram resulteert onder de Meester Koot Humi, wordt helemaal geïnspireerd en ook begeleid door de Christus. Een ieder die zich hiertoe bekent - zoals dat heet -, vanuit zijn eigen karmische verbondenheid (ik wil niet zeggen gebondenheid maar verbondenheid) heeft deel aan de opdracht van deze ashram: in dit land nieuwe christengemeenschappen op te richten van mensen die, komend door de zuivering van het onderbewustzijn tot de wijsheid van de eigen ziel, (Psychosofie), spiritualiteit vernieuwen in daadwerkelijkheid, dus in daadkracht in hun menselijke persoonlijkheid.

--- Het lijkt erop alsof we bezig zijn met een laatste schakel van een lang afdalingsproces, en dat die laatste schakel is het enten tot in de materie, tot in de stof, iets wat steeds vrij moeizaam is geweest. Zijn we inderdaad in dat stadium aangeland?

Zohra: Ja. Dat is nu. Dat is een soort pinksterfeest. Er is eerst de wijdingsdienst van het water, op witte donderdag: de voetwassing. Wat de historische Christus daar deed, de voetwassing van zijn discipelen, was het zuiveren van het onderbewustzijn. Je weet, het onderbewustzijn heeft ook te maken met de maan, met het godin zijn, met het water. Dus het staan in de stof zodanig zuiveren vanuit het onderbewustzijn, waardoor het staan in de stof een steviger staan wordt. En in die verwerkingstijd na die witte donderdag tot aan Pinksteren zijn die discipelen door alles heengegaan waar wij ook allemaal doorheen gaan, door al onze angsten, onzekerheden, pijnen, enz., in het accepteren, het loslaten uiteindelijk, waardoor je tot een bepaalde innerlijke bevrijding komt.

Daardoor komt er een soort expansie in jezelf, waardoor er vernieuwing kan ontstaan. Dus ook vernieuwing in je daadkracht, krachtiger.

--- Wat hebben wij te leren van een ashram als van Baghwan, waarin in zo'n korte tijd steeds weer opnieuw van alles georganiseerd, opgebouwd, opgezet kan worden en ze dan, ondanks dat het losgelaten moet worden, het zo gemakkelijk ergens weer opnieuw opzetten? Wat is het in hen wat zij ontwikkeld hebben waarvan wij zouden kunnen zeggen: in hoeverre is dat een proces wat misschien bij ons nu gaat spelen?

Zohra: Wat hen gebeurd is is ons ook gebeurd, nietwaar? Het is ook steeds een opbouwen en weer loslaten en weer opnieuw beginnen, weer opbouw, weer loslaten, zo vaak dat ik in deze elf jaar dat ik hiermee bezig ben geweest, soms de wanhoop nabij was en dacht: wat doe ik toch eigenlijk, moet ik zo?

En dit is gewoon, wat mij werd gezegd, een levende les hoe je vanuit dat hoger weten vormen creëert. Hoe je in die vormen als het ware verstrikt raakt, onvrij gaat worden. Hoe die vormen de inhoud gaan overschreeuwen. Hoe uiteindelijk dan die vorm losgelaten moet worden, opdat die inhoud weer tot vrijheid kan komen. En zo hebben wij onze lessen geleerd, en zo gebeurt het ook daar.

waarom spreekt de Meester Jezus door jou?

--- Waarom spreekt de Meester Jezus door jou heen als hij zich lichamenlijk kan manifesteren? Want dat heeft hij toch laten zien na de kruisdood?

Zohra: In al deze tweeduizend jaar achter ons heeft de Meester Jezus zich op vele wijzen kunnen manifesteren door middel van vele mensen. Hij spreekt door mij heen vanuit Zijn verbinding met mij, in verband met deze opdracht in deze ashram. De opdracht is: bij mensen het eigen goddelijk zijn door totale herkenning van de kosmische Christus zo duidelijk te maken, dat zij in zichzelf tot een volledige vrijheid kunnen komen om die historische Christus in Zijn waarden te laten en vanuit deze waarden te kunnen respecteren en liefhebben en volgen. En niet vanuit de opgelegde dwangmatigheden, dogma's, onvrijheden, zonde, boete, schuld, zoals wij mensen in ons christendom Zijn offer hebben geplaatst. Het betekent dat wat nu door mij gebeurt, in ieder mens herkenbaar kan zijn in zichzelf. Nu gebeurt het nog doordat toch weer een ander buiten jou om dit misschien vanuit mijn beperkingen, voor een stuk mag aanreiken. Maar in ieder mens is dat aanwezig. En wij komen allemaal zover dat wij dat in onszelf herkennen.

--- Is het waar dat je dat als kind wel zo ervaart, dat herkennen.

Ik heb altijd het gevoel gehad dat ik dat als kind altijd gehad heb en het later helemaal kwijt ben geraakt.

Zohra: Ja maar als kind leef je nog eigenlijk in de onbewuste onschuld, waardoor je die herkenning ook maar kan laten gebeuren, zonder dat je verstand er van alles bij vertelt. En zonder emoties van: ‘dat kan toch niet met mij, dat is vast duivels of verzoeking of wat ook!’ Dit zijn onze geconditioneerdheden en alles wat ons opgelegd wordt. Maar als kind heb je daar nog niet zoveel last van, tèt ze daarmee beginnen om je vrijheid te beknotten, je herkenning te misvormen.

DAADKRACHT EN MANIFESTATIE II

Bilthoven, 18 april 1986.

"Voorwaar Ik zeg u
zo gij op deze wijze
uzelve wilt oprichten naar Mij,
Ik de Christus in u,
zult gij in uzelf de kosmische Christus hebben gerealiseerd.
En zo zult gij mens
van eeuw tot eeuw steeds dieper, steeds groter
het goddelijk zijn in uw wereld realiseren,
waardoor gij mens, ook in de wereld der sferen
dit hoge bewustzijn, dit goddelijk zijn
zult brengen.
Want Ik zeg u,
bedenk wel:
geest en stof vormen een eenheid.
Wat gij in uw wereld aan bewustzijnstrillingen uitzendt,
zo zal in de wereld van de geest dat worden opgevangen en geresoneerd."

INLEIDING ZOHRA

Daadkracht zou uiteindelijk de geest brengen in de stof.
En wel zodanig in de stof brengen dat men de geest tevens meeneemt in de stof.
Daadkracht moet dus gebaseerd zijn op de eigen betrokkenheid in de
Psychosofie, op alles wat doorgegeven wordt, op alles wat wij mogen krijgen en
waarmee wij daardoor onszelf kunnen ontwikkelen. Maar dan zodanig daarop
gebaseerd dat het zal leiden tot werkelijke stoffelijke vormgeving, gericht vanuit
dat hoger denken, los van emoties, van begeerte.

Zelfs als het niet lukt, toch met een absolute onwankelbaarheid, om dat vanuit
jouw zijn en jouw betrokkenheid dan ook werkelijk in de stof te willen brengen.
Dit houdt dan in dat allen die met dit facet van de Psychosofie, het zuiveren van
het onderbewustzijn, in aanraking zijn gekomen en daardoor allerlei
zuiveringsprocessen hebben ondergaan of nog ondergaan, ook 'stop' moeten
kunnen zeggen. Zij gaan zien hoe deze processen, wanneer zij zich daar totaal in
begeven, met hun hele hebben en houden, met meer dan hun persoonlijkheid,
met zelfs hun hele zijn, dat deze processen zoveel vergen dat wij in plaats van
zoiets als psychosoof eerder psychoot gaan worden.

Dit is echt niet de bedoeling van hetgeen wordt gegeven.

Ergens moeten wij kunnen inzien dat wij, hoewel wij zijn gekomen op aarde om ons te vervolmaken, dit ook gaat tot een bepaald punt: zover als wij dat zelf aankunnen en willen in dit leven. Dat is onze eigen verantwoordelijkheid.

En niet om je door de dwangmatigheid, de wetmatigheid van kosmische en karmische gegevens zoveel mogelijk te vervolmaken. Je hoeft niet steeds verder, steeds dieper in deze zuiveringsprocedures mee te gaan. Begrijp je het verschil? Want door dat te doen ebt je energie helemaal weg.

Je energie wordt gericht op die zuivering. Die vindt in je hogere gebieden plaats maar ook in je lagere natuurrijken. Zij heeft daardoor tot gevolg dat je lagere natuurrijken, dat ook jouw lichaam daar zo druk mee bezig is dat het energie 'vreet' van jezelf. Deze energie die daar wordt weggehaald, heb je dan niet meer om met datgene waar je je zo in hebt herkend en zo bij betrokken voelt, nog iets zinnigs te doen in de stof. Het is mij opgevallen in al deze jaren dat ik hier mee bezig ben, dat de processen te grote vormen kunnen aannemen wanneer de mens in zijn, toch wat dwangmatige, karmische gebondenheid daar te diep alsmaar door in meegeeft.

Dat gaat lijken op een soort masochisme. Dat hoeven wij niet!

In de Psychosofie wordt toch steeds gezegd dat het lijden wel niet voorbij is, maar wel zodanig kan zijn dat de mens daarmee kan omgaan. Maar als je dat helemaal in je hele zijn laat doorstromen, daar helemaal in meegaat, dan kun je daar niet meer mee omgaan, want dan blijft er niets van jouzelf over om ermee om te kunnen gaan.

Zuiveringen zijn niet voorbij maar het is wel aan u gegeven om je eigen plaats daarin zeer duidelijk te bepalen, zeer duidelijk te vestigen.

Waartoe ben je op aarde? Om jezelf te vervolmaken, goed.

Waartoe heb je je herkend in de Psychosofie?

Om daar ook werkelijk in, mee en door te leven.

Het is niet iets wat je zomaar aanwaait, een cursusje wat je volgt hier of daar en dan ach, dan heb je weer je processen. Die processen kunnen de mensen zowat de lip op de schoenen brengen. Dat vind ik een onesthetisch gezicht.

Ik zou zeggen: laten we dat niet meer doen, laten we in Gods heilige naam nu zover komen dat we vol dankbaarheid voor alles wat we hebben gekregen, alles wat Zij ons hebben aangereikt, de Broeders in de geest, daar dan nu in ons menszijn iets in te willen geven, niet alleen iets maar ons hele zijn, in alles.

Dus zelfs in jouw eigen behoefte, in jouw eigen grote verlangen, jouw eigen dwangmatigheid om jezelf te willen vervolmaken, dit dan niet zodanig te willen oppakken dat je hier in dit leven bijna van geen nut meer bent. Hier zit een vreselijke diepe mystiek in.

Dit is nou de weg waarop wij niet van leven tot leven steeds verder in die draai, in die spiraal van dat lijden komen, en steeds dieper in dat lijden worden heen gesleurd. Wij bepalen ons lijden, het gebeurt niet van buiten af. Wij doen dat. En nu: Is jullie niet ontzaglijk veel gegeven? Heb ik niet jarenlang alleen maar als kanaal willen dienen en alles zoveel mogelijk kunnen doorgeven? Daarvan hebben jullie zoveel opgepikt, zoveel gelezen, daar is zoveel in jullie gaan werken, daar is zoveel in jullie wat jullie ook konden uitstralen. Maar ik heb gezien, altijd nog met een punt van lijden daarin. Laten we dan nu toch dat punt van lijden, - door ons te richten vanuit ons hoger denken, ons dieper voelen en onze werkelijke innerlijke totale psychosofische levenshouding, - maken tot een punt van vreugde.

In het gebed tot de Heer van het Licht staan twee zinnen die heel lang geleden zijn gegeven, maar waarvan ik nooit heb begrepen wat ze precies inhielden, en nu wel: dat de plicht geen plicht meer zal zijn, maar vreugde of spel. Want dan draaien onze energieën zodanig godsgericht, dat zij ons alle zegen, alle positieve trillingen, alles wat zweemt naar werkelijke kosmische nieuwe levensenergie, zullen brengen.

Er werden mij heel lang geleden, het staat in het groene boekje, een paar deugden getoond. Deze deugden zijn: zuiverheid, barmhartigheid, bescheidenheid, onwankelbaarheid, dankbaarheid voor het leven, blijmoedigheid en verdraagzaamheid.

Zuiverheid, daar zijn we aan één stuk door mee bezig geweest, ons maar zuiveren, zuiveren, zo goed mogelijk, dat is toch onze opdracht.

Nu de barmhartigheid. Die barmhartigheid was vaak, en zeker vanuit onze opvoeding en achtergronden, naar de ander gericht. En in die barmhartigheid vergaten wij onszelf, vergaten wij om in onszelf in de staat van genade, van eigen vergeving te zijn. Deze barmhartigheid moet ook naar onszelf gericht worden, zodat wij komen in staat van vergeving van onszelf. Daardoor kunnen we barmhartigheid, en dus vergeving uitstralen naar de ander die dit zou willen oppikken, die dat kan laten resoneren.

Bescheidenheid. Het is mij ook opgevallen in de afgelopen elf jaar dat juist spirituele mensen, of mensen die menen dat te zijn, zich altijd een tikkeltje méér voelen dan de ander. Het is ook iets waar het christendom aan mank gaat, het is ook iets wat in de islam speelt. Ieder die meent een stuk van de waarheid tot het zijne te hebben gebracht, vindt dan dat hij beter is dan die ander.

Niets is minder waar. ‘Wanneer gij niet zult hebben de nederigheid, zult gij niet het koninkrijk Gods kunnen vestigen.’

(Nederigheid is dan in bescheidenheid vertaald in onze taal.)

Wanneer wij niet - juist vanuit de stilte van het zijn - ons weten, ons misschien wat bewuster weten, zodanig willen en durven gebruiken dat zij niet het licht van de ander versluiert of soms verduistert, dan gaan wij niet juist om met datgene wat ons is gegeven.

Onwankelbaarheid. Vanuit dit hoger weten, dus bewuster weten, moet men bewuster kunnen leven, durven leven, en daarin onwankelbaar zijn.

Wij hebben dan nu toch het zwaard des ondersheids gekregen?

Genoeg onderscheidingsvermogen dat wij kunnen onderscheiden bij datgene wat van binnenuit komt, of dat komt vanuit ons werkelijk gevoel of vanuit onze emoties. Wij kunnen dan nu zo sterk zijn, dat wij durven en kunnen staan in datgene wat ons nieuwe diepere bewustzijn, ons dieper voelen ons nu heeft geleerd.

Dan is daar de dankbaarheid voor het leven.

Jarenlang (ik zal het maar weer op mezelf betrekken) heb ik alles gedaan, met angst, met toch te grote druk, stug doorgaan, omvallen, opstaan, doorgaan, weer omvallend, en zo maar door. Ik denk dat iedereen dat doet.

En ik heb nu ontdekt dat werkelijke dankbaarheid voor het leven, wàt je ook gebeurt, dat dat is een werkelijk innerlijk innig gehuwd zijn met die geest Gods in jezelf. Innerlijk, maar ook innig. Waardoor alles wat je doet jou vervult met dankbaarheid dat je het mag en kunt doen.

Niet die angst: ‘doe ik het wel goed, en o heer hoe moet dat allemaal, en dat kan niet,’ enz. enz. Want juist door zo angstig te zijn trek je eigenlijk naar je toe datgene wat je nou net niet wilt.

De blijmoedigheid houdt dàt dus in, daar hoef ik niet verder op door te gaan.

En dan de verdraagzaamheid, een enorm groot gegeven.

In de daadkracht zoals die nu naar ons toekomt, omdat wij daar rijp voor zijn, willen wij b.v. komen tot een bepaald centraal onderkomen, een centrum.

Daarin kan iets van de academie gevestigd worden, hopelijk ook een stuk van de uitgeverij, misschien het kantoor van ZBL, ‘zorg bewust voor het leven’, en het landelijk secretariaat. Allemaal uiterlijke dingen, allemaal uiterlijke vormgeving.

Maar dit onderkomen is vooral om te komen tot een genootschap in de Psychosofie (het oude woord ‘noviciaat’ kwam boven) voor mensen die het pad van innerlijk discipelschap willen volgen en daar dus een soort inwijdingsschool kunnen volgen.

Ik wil naar die verdraagzaamheid toe: je ziet dan dat dat zou kunnen worden, laten we zeggen een centrum waar wij vanuit de Psychosofie met elkaar zullen leven, wonen, werken, ook bidden en verdraagzaam zijn.

Want dan zijn we allen ‘psychosoof’, je zou zeggen dat dat dan redelijk goed moet gaan. Maar hoe stralen wij dat uit naar degene die geen ‘psychosoof’ is? En hoe gaan wij daar dan verder mee om?

Kijk, en wat je nu zoveel ziet gebeuren is dat wanneer men meent een stuk van de waarheid te hebben - en dat hebben wij echt wel, een stukje, een heel klein stukje -, men dan de ander die juist dat stuk niet heeft minderwaardig acht of althans niet op weg zoals jij zelf bent.

Dit gaat dan dwars in tegen wat in ‘Zie de leliën’ staat:

‘Wilt gij gemeenschappen stichten vanuit de Christus, vanuit de kosmische Christus in ons’. Dit waren dus deugden.

Nu de daadkracht.

Wanneer de kosmische energieën waarvan wij werken niet gebruikt worden om datgene wat wij ons geestelijk hebben verworven ook werkelijk in stof te brengen, voeren zij ons in een soort lagere astrale sfeer, waarin het lijden een centrale plaats krijgt, en dan zelfs een punt van masochistische vreugde kan worden, die zo verslavend werkt, zo energievretend is alsof je verslaafd bent aan drugs, aan alcohol of aan wat dan ook.

Deze kosmische energieën zijn zeer en zeer kostbaar.

Wanneer deze kosmische energieën niet werkelijk gebruikt worden waarvoor zij gegeven zijn, dan kunnen zij zich tegen je keren. En dan kom je terecht in een soort morgenland, walhalla, waarin het prachtig is te vertoeven maar waarin jouw menselijke daadkracht tot nul wordt teruggebracht.

Dit was een waarschuwing. Het klinkt een beetje negatief.

Nu gaan we dan naar het hogere positieve hiervan: de andere kant.

Wanneer wij deze kosmische energieën, die wij in al deze leringen al deze jaren naar ons toe hebben gekregen, zullen gaan gebruiken op die wijze zoals werd gezegd ze te gebruiken vanuit de handreiking vanuit de sferen, de Broeders in de sferen, dan zal zij zich verdubbelen. Dan zal die geestelijke energie, die kosmische energie in onszelf een zodanige aanraking geven dat al onze eigen creativiteit, inspiratie, alles wat ons bestempelt tot de mens die wij nu zijn, ten volle gaat functioneren.

Denk je dat eens even in: dat is de basis van ‘zijt gij niet als goden’!

Daar willen wij dus naar toe.

En ik denk dat alle esoterische groeperingen, alle boodschappers dit voor ogen hebben. Wanneer groepen van mensen op deze wijze, zoals zojuist geschetst, gaan werken met deze hoge kosmische energieën, dan zal zich een keten vormen van groepen van mensen, gemeenschappen, zeker in dit land, waardoor er een nieuw geluid, een nieuwe uitstraling, een nieuwe maatschappij gevormd kan gaan worden. In het klein, en uiteindelijk toch steeds verder groeiend en stralend.

Ik bedoel dus niet te zeggen dat het alleen vanuit de Psychosofie zal zijn, absoluut niet, maar u zit nou toevallig - ach, wat is toeval - juist in deze Psychosofie, dus daar werken wij dan mee. De opzet in het goddelijk Plan op aarde is om uiteindelijk tot een zodanige aarde te komen, een zodanige vervulling van dit goddelijk Plan op aarde, dat daarin de mens werkelijk zijn broeder en zuster herkent. En dit kan pas gebeuren wanneer er in die mens zijn eigen menselijke facetten, zijn eigen menselijke gaven, en zijn creativiteit, door de geest zijn aangeraakt en in een positieve spiraal in beweging zijn gezet.

U ziet, ik voer u weer terug in een kring.

Dat is nu wat voor ogen heeft gestaan toen mij werd gevraagd om de Psychosofie te vestigen, en daar gemeenschappen in te laten groeien. Niets kan de mens alleen.

Het is ten zeerste belangrijk om ook met de kosmische energieën in de natuur mee te gaan. In de winter werd het leven tot het diepste punt gebracht, waardoor het kon gaan uitbotten. De lente is de tijd van groei en bloei, is de tijd van de centralisatie en tegelijkertijd de decentralisatie, de uitstraling. Dit is de tijd om datgene wat ons is gegeven werkelijk daadwerkelijk in stof te brengen.

Het enige wat ik hier dan nog verder aan kan toevoegen is: mens, hoe diep je ook zit in je processen, hoe diep je door je eigen pijn heengaat of bent heengegaan, accepteer dat en weet dat het jou vernieuwing heeft gegeven. Maar ga dan toch nu vanuit dit weten jouw eigen heilige vrije wil richten, daadwerkelijk richten op de transformatie van jouw zijn als mens, vanuit datgene wat je hebt gekregen, vanuit datgene wat je in je denken hebt gekregen, in je bewustzijn, maar ook in je gevoel.

Pak het dan op en richt het toch vooral naar jezelf. Breng jezelf in staat van genade, van vergeving in jezelf. En straal uit, straal in Gods naam uit, want alleen zo kunnen wij deze steeds afdalende, zichzelf verslindende wereld redden, ieder vanuit het eigen kleine stuk. Ik kan hier op dit moment niets meer aan toevoegen, ik denk dat we nu in stilte moeten zijn en ontvangen wat ons ter ondersteuning zal worden gegeven.

Vele malen heb ik u mee mogen voeren in de lichtmeditatie, die tegelijkertijd zeer genezende uitwerking had. Daarin hebt u duidelijk herkenbaar uw eigen hoger zelf kunnen visualiseren. Heel duidelijk heeft u kunnen ondervinden hoe dat een krachtbron is voor het leven van alledag.

Ik wil nu met u het licht van deze krachtbron zo door ons heen kunnen zien gaan, onze chakra's belevigend, ons denken vernieuwend, onze inzichten verdiepend, ons keelcentrum openend opdat wij juist die woorden kunnen spreken, die dit hoger weten, dit dieper inzicht ons ingeven.

Ons hartcentrum zodanig rakend dat wij daarin de kracht van de liefde zodanig kunnen herkennen dat wij daar ook mee kunnen werken.

Besef hoe deze kracht van liefde allereerst naar het eigen zelf gericht moet worden om tot vergeving, om tot totale acceptatie en daardoor tot dankbaarheid voor het leven in onwankelbaarheid gebracht te kunnen worden.

U weet hoe het licht gaat naar uw emotiecentrum, en door de kracht van de liefde, het diepe inzicht, het vernieuwde denken de heilige wil kon ontmoeten en deze heilige wil kon gaan gebruiken om uw emoties te reguleren, ze tot harmonie te brengen. En hoe dat verder ging naar uw eigen vestiging als man of vrouw in de stof, met alle pijn maar ook vreugde van dien. En belevigendend, stralend, creatief makend, je zijn als de man of de vrouw die je bent. En hoe je dit zult wortelen in de stof, in de mens die je bent van dag tot dag.

En nu, nou stijgt het licht op naar daar waar het vandaan kwam.

En dit licht is nu goud van kleur. Laat dit licht, goud van kleur, goud in vorm brengen. Zie nu hoe je zodanig gesterkt door dit werkelijke hoger zijn in jouzelf, met jouw eigen heilige vrije wil in jouzelf wilt komen, zonder begeerte, juist vanuit de acceptatie van diegene die jij bent, en hoe je dan wilt komen tot vreugdevol goddelijk leven.

Zo vreugdevol dat die kosmische Christus zich voelbaar, ervaarbaar, erkenbaar in jezelf kan maken. Zodat je kunt zijn een Christus in jezelf. Hierdoor zuiveren wij, heffen wij grote stukken van het karma op wat ons christendom op zich heeft genomen ten opzichte van de historische Christus.

Hierdoor brengen wij ook de historische Christus in zijn waarheid terug.

Hierdoor maken wij dat het bewustzijn in onszelf van deze historische Christus juist naar dat niveau kan gaan wat Hij in werkelijkheid is, en niet het kleine wat wij daarvan gemaakt hebben.

**En zo, gij mens, zult gij met Mij voortschrijden
van eeuw tot eeuw, in uw en Mijn gezamenlijke evolutie.**

Want zo zal Ik met u mogen zijn,

Ik de historische Christus,

met u in steeds vernieuwing van bewustzijn,

in steeds verdieping van uw diepste gevoelsleven,

in steeds vernieuwing van hereniging

met de kosmische Christus,

waardoor gij Mij zult zien

als uw hoogste Broeder.

Zodanig onafhankelijk van Mij,

en toch in getrouwheid met Mij verder willen gaand.

**Zo roep Ik u op, gij mens van nu,
deel alles wat u is gegeven, met elkaar
vanuit die staat van genade
waarin Ik u heb kunnen leiden, zolang
totdat gij het nu in uw eigen verantwoordelijkheid
zult kunnen overnemen.**

**Want nu zijt gij sterk en krachtig genoeg
om deze leiding in uw eigen verantwoordelijkheid
in zijn totaliteit te realiseren.**

**Want Ik zeg u, voorwaar Ik zeg u
dat slechts zo, gij mens, van uw planeet een werkelijk oord
van liefde en van genade zult kunnen maken.**

**Ik dank u,
en Wij allen, uw Broeders en Zusters in de geest,
Wij danken u en Wij smeken u
om met Ons samen deze evolutie van het bewustzijn
tot in het diepste gevoel
op uw planeet te doen plaatsvinden.**

Verlos Ons uit ons isolement.

Betrek Ons in al wat gij zelf zijt en beleeft.

Weet dat er is geen grens tussen gene zijde en uw materiële kant.

**Dat er slechts is één geest, één goddelijk zijn,
in verschillende dimensies van uitvoering.**

**Gij mensen zijt het vrouwelijk aangezicht van God
want gij zijt de materie, de verdichting van de Kumara's om de Troon.
Gij mens, besef uw verantwoordelijkheid
besef uw vreugde om in deze verantwoordelijkheid te mogen staan.
En Ik zeg u dat de hemel voor u is, kan zijn op aarde,
totdat gij allen, met Ons in het laatste der dagen verenigd zult zijn.**

Amen

Laat nu alles los wat is gezegd, ontspan jezelf, haal diep adem.
Door het nu los te laten kan het bezinken en zal het terugkeren juist in die
momenten waar je er zelf weer om vraagt, klaar voor bent.

VRAGEN EN ANTWOORDEN
bij
DAADKRACHT EN MANIFESTATIE II

inwijdingsschool - vlucht of broedplaats

--- In wat Zohra zonet gezegd heeft hoor ik ‘noviciaat’ en ‘inwijdingsschool’. Ik vraag mij werkelijk af of het voor de mens, de bewust geworden mens van de twintigste eeuw nodig is om dit soort dingen te doen. Mijn gevoel is dat ons leven ons minuut voor minuut daarvoor alles aanbiedt.

Zohra: Het gaat om een pad van innerlijk discipelschap. En dat zit hem in de levenshouding die de discipel aanneemt. Datgene wat hem of haar is gegeven in het bewustzijn, en ook in het gevoel, kan men daar uitwerken in een tijd van bezinning, van discipelschap, in een gemeenschap.

--- Vormt het dagelijks leven geen discipelen?

Zohra: Ja. Maar door de bezinning die daar kan optreden doordat je een tijd, enkele dagen of weken, daar heel diep in terecht komt, kun je dat dan in jouw zijn als mens gaan brengen. Daardoor gaat er een bepaald krachtveld in jezelf stromen, waardoor je het via jouw eigen werkterrein, je huis, je werk en alles wat je bent en doet in de maatschappij kunt brengen. Want daar is het harder, is het werkelijk zaak om datgene waar je je op hebt bezonnen en wat je werkelijk in jezelf tot je eigendom hebt gemaakt, ook echt in te brengen.

Er is mij gevraagd om ook daar een gelegenheid voor te scheppen.

Het heeft nog geen vaste vormen, ik weet ook nog echt niet hoe dat gaat - maar als me dat gevraagd wordt dan denk ik dat ik daaraan moet voldoen en het verder aan de mensen overlaten wat zij daarmee willen doen.

--- Het is dus een pad van discipelschap?

Zohra: Een van de paden.

--- Dat betekent dus dat er ook discipelen via het dagelijks leven gevormd kunnen worden?

Zohra: Natuurlijk, alsjeblieft!

Anders wordt het elitair en dat is helemaal niet de bedoeling.

--- Af en toe een hele rustige bezinning lijkt me ideaal.

Zohra: Ja, dat is heerlijk, want daardoor krijg je zoveel kracht om het weer uit te kunnen stralen.

--- Het idee wat ik ervan krijg is dat iemand even uit zijn vaste patronen losgemaakt wordt, van wonen, van werken, van wat die ook doet, om daardoor des te beter naar binnen te kunnen kijken, want dat is heel moeilijk als je aan je patronen vastzit. Zo'n bezinningsplek voelt dan als een hogedruk pan, een snelle kweekreactor.

Zohra: Een broedplaats, ja. Het mag absoluut niet een vluchtplaats zijn, waar je heengaat om te vluchten, en in haveloze toestand aankomt, om weer bij te tanken. Dat bijtanken mag wel, en waarschijnlijk zul je altijd een bepaalde haveloosheid meenemen, uit alles wat je in je leven zo ondervindt, maar het gaat primair om het bewustzijn: 'ik ga mij daar helemaal in begeven, dit is mijn levenshouding daar, en zo zal ik mijn kracht weer krijgen om mijn taak hier verder voort te zetten.' Want als je dat daar als een vluchtoord beschouwt, dan heb je niet meer de kracht om terug te gaan. En dat kan niet, want de maatschappij moet verder.

Kijk, het is iets anders als je weet dat het een vlucht is, want dan heb je dat je in jezelf al gereguleerd door jezelf toe te staan wel eens een keer te mogen vluchten. Mogen we dat alsjeblieft ook? Dat is die vergeving die we nodig hebben naar onszelf, - en wie heeft niet soms even een vluchtplek nodig? Al mijn wandelingetjes op zo'n dag dat ik praktisch heb, dat is even eruit willen zijn, dat zou je kunnen zien als een vlucht, maar daardoor krijg je juist een bezinning en een hergroepering van de energieën.

Dus als je zo bewust daar naar toe 'vlucht', dan geeft dat niet.

--- Is er al een werkgroepje of denkgroepje om vorm te geven aan zo'n centrum? Er zitten een aantal dingen bij mij binnen wat bij kan dragen, en een aantal bestaande centra die zeker bij kunnen dragen aan ideeënvorming. Ik denk bijvoorbeeld aan de Elfenbank, de Blinckende Steen zoals die is geweest maar helaas weer weg is, de Lightbergh weet ik niet of die mogelijkheid geven voor slaappleats, de Theresiahoeve in de richting van Zen: daar zie ik mogelijkheden hoe zo'n plaats er uit zou kunnen zien en waar je ook informatie kunt vragen van hoe doe je dat.

Zohra: Wat je zegt, vind ik heel zinnig. Alles wat jullie willen of kunnen doen vanuit jullie diepgevoelde eigen creatieve inspiratie, doe dat in gods naam. Doe het met elkaar, hoe weet ik niet, daar sta ik buiten. Ik moet alleen maar zorgen dat het naar voren komt, dat het bij jullie als het ware gevestigd wordt en dan moet ik mij weer terug trekken. En dat is ook de enige mogelijkheid om het niet op mij als persoon toe te spitsen, want dat mag niet.

--- Als aanvulling: er is inderdaad zo'n groep. Er is een bouwgroep. Er zijn een aantal mensen die sinds april 1986 bezig zijn om die plannen waar vanmiddag al een aantal malen op geduid wordt, concreet te maken. We zijn aan het kijken naar grond, naar huizen, we zijn bezig te kijken hoe het ingericht zou moeten worden, we hebben contact met architecten, we zijn aan het denken hoe we geld zouden kunnen werven, dus dat is allemaal gaande.

psychosoof of psychoot?

--- Ik wil toch echt wel zeggen dat ik mij geen 'psychosoof' voel. Je zei net 'psychosofen', dan denk ik: gedverdarrie, ik ben gewoon Coby. Ik vergelijk het een beetje met Findhorn, die groep heet Findhorn, maar die mensen zijn gewoon zichzelf en zijn geen findhornlogen ofzo. Dat voel ik een beetje als weerstand.

Zohra: Misschien mag ik dat dan verder uitdiepen. Ik gebruikte dat woord 'psychosoof' met opzet naast psychoot. Ik weet niet of je dat goed gehoord hebt? Grenzen zijn subtiel. Wat is psychosoof? De wijsheid van de eigen ziel. Daarin ben je toch wel? De wijsheid van jouw eigen ziel. Dus ben je een psychosoof, in jouzelf. Dat je dat verbindt met dit alles van hier, dat is een tweede. Dat hoeft ook niet zo. Ik denk dat dat duidelijk moet zijn, dat mensen zich vanuit die wijsheid van de eigen ziel, de eigen psychosofische inslag zal ik het dan maar noemen, willen verbinden in het uiterlijk zijn van de Psychosofie. Dan is het heel wat anders.

Hoe je dit naar buiten brengt, dat is vrij, dat is van jou.

--- Zij wil dat etiket niet.

Zohra: Nee, het hoeft niet als een etiket. Ik hamer toch altijd op de vrijheid en de onafhankelijkheid? Psychosoof of psychoot, is een gegeven, dat met opzet werd gegeven en ik hoop dat het heel diep in jullie doordringt wat het werkelijk betekent en hoe je daarmee om moet gaan.

te diep zuiveren?

--- Wat mij aan het denken gezet heeft en wat nu zijdelings terugkomt is dat je inderdaad niet psychotisch moet worden, waarmee aangeduid werd dat ook het zuiveren van het onderbewustzijn zijn grenzen heeft.

Dat kan betekenen dat als je erg lang en erg veel aan het zuiveren bent, dat er dan van je persoonlijkheidsenergie weinig meer overblijft.

Alleen: voor mij blijft dan de vraag dat ik geen zicht heb op wat er allemaal aan droesem in mijn onderbewustzijn ligt en dat ik ook niet altijd en bij lange na niet zicht heb op wat mijn eigen hogere zelf met mij van plan is.

Met andere woorden: hoe kun je nou die grens bepalen? Ik snap wat je hebt willen zeggen, maar ik vraag dus: waar houdt het op, hoe kun je dat weten?

Zohra: De mens heeft godzijdank bescherming in zichzelf, een verdedigingsmechaniek als grensbepaler. Grensbepaler van in wezen het meegaan in de droesem van dat onderbewustzijn, en/of vanuit dat hoger zelf te zullen zijn nu in dit leven. Dat verdedigingsmechaniek heeft te maken met gezond verstand, met inspiratie en creativiteit in deze, met bewustwording van alles wat ons is aangereikt, en verder met het werken zonder begeerte, en in jezelf steeds nagaand: hoe ben ik bezig in liefde ook naar mijzelf toe. Want dat ontbreekt de mens, de liefde naar het eigen zelf.

--- Als je zegt: gezond verstand en het zelfbeschermingsmechaniek van ‘tot hier en niet verder’, dat kwam ik juist vaak voor het punt van totale overgave op dat moment. Waarna het hele verhaal weer verder ging. Dus het is heel mooi wat je zegt, maar tegelijkertijd geeft het niet het sluitende antwoord, voor zover dat te geven is. Waar ik naar vraag: waar ligt het psychotische, het té ver gaan in jezelf.

Zohra: Dat bepaal je zelf. Dat bepaal je absoluut zelf. Wanneer je toch wijzer geworden door alles wat je hebt aangereikt gekregen, en ziet dat jouw creativiteit, dat jouw menselijk zijn in gevaar komt door het steeds dieper en verder zuiveren, dan moet je heel duidelijk het rode licht zien. Want jij bent juist Gods evenbeeld omdat jij die mens bent die jij bent. En daar heb jij rekening mee te houden. Want als je dat voorbij ziet, ben je verkeerd bezig met die kosmische energieën. Dan stop je dus het ene gat met het andere, zoals ik dat dan huisvrouw-achtig noem. Vraag maar verder.

--- Kijk eens, die grens van ‘nu is het genoeg geweest’, die heb ik herhaalde malen in mijn eigen perioden van zuivering ervaren. Toch ging het steeds verder. En achteraf gezien was het goed dat het verder ging. En was het punt van: ‘er blijft niets meer van mij over’, wat ik heel duidelijk ervaren heb, goed dat dat gebeurde. Terwijl als je wat er nu gezegd word zou horen je zou denken: ‘meid hou hiermee op en ga de wereld in, want je dreigt over de rand te kiepen.’ Ik begrijp dat het moeilijk is hier antwoord op te geven, maar zo moeilijk is de praktijk van het leven ook.

Zohra: Als jij kwam aan jouw grens: ‘nou is het genoeg geweest’, dan kwam jij aan een grenspaal van een gradatie van niveau. Dat was dan klaar. En dan kwam er door dat bewustzijn dat je tot die grens was gekomen een nieuwe gradatie van niveau die je aankon omdat je tot die grens was gekomen. Snap je dat? En zo gaan we verder.

In dat dan steeds verder gaan wordt het bewustzijn dan ook zodanig ontwikkeld dat je steeds meer je eigen te grote emotionele gebondenheid aan die zuivering kunt herstellen. Daardoor kon je van bewustzijnsniveau tot bewustzijnsniveau verder gaan. En in ieder niveau had je een bepaalde zuivering nodig. Maar je kon die steeds dieper dragen in je menselijke persoonlijkheid. En dat maakt het hele evolutieproces uit, zodanig dat je uiteindelijk de kracht hebt om te staan in dat wat jij bent.

--- Vóór een totale overgave is er vaak ook een grens is van tot hier en niet verder. Dan zit je om zo te zeggen aan de bodem en aan het plafond, maar daarna komt er ook wéér een hele diepe overgave, net zo vrolijk. Op het moment dat je zegt: ‘tot hier en niet verder’, zeg je daarna: ‘Heer, Uw wil geschiede.’

Maar het punt is: ik kan vandaag wel zeggen: ‘het is genoeg geweest’, maar ik weet niet wat mijn onderbewustzijn nog aan droesem heeft en wat mijn hoger bewustzijn nog wil zuiveren.

Zohra: In de loop der tijden hebben wij allemaal heel bewust kunnen leren hoever wij in onze emoties en in onze denkpatronen gebonden waren aan die oude droesem. En hoever wij daar doorheen werden gesleurd. Totdat wij een grens konden stellen: nou kan ik niet meer verder. Dan heb je die overgave. Maar dan spring je als het ware over op een nieuw niveau. Daardoor ontstaat er weer meer kracht. Niet door die sprong, maar omdat je tot die grens bent gekomen en zegt: nou kan ik niet meer verder, ontstaat er een nieuw krachtveld, waardoor je een hoger bewustzijnsniveau van dat uitwerken van die droesem weer aankunt. Zo werkt de mens.

--- Maar straks is er een centrum, waar mensen dan komen aanspoelen. Die zijn aan hun grens en dan komen ze bijv. naar mij toe en ik zeg: ‘pas op want dadelijk zit je aan je psychotische grens.’ Het klinkt misschien grappig, maar intussen zit er wel een kern van ernst in.

Zohra: Jazeker, want die begeleider - ik hoop toch zeker dat daar goed onderlegde begeleiders zullen zijn - die heeft dan ook de verantwoordelijkheid - dat die duidelijk kan zien en ervaren hoe er bij die aangespoelde mens, zoals je dat zo treffend zei, bepaalde grenzen worden verduidelijkt, waardoor die mens in een psychose terecht kan komen. En dat moet je kunnen gaan onderkennen. Dat betekent dat die mens niet meer zijn persoonlijkheid kan ervaren als zijn werkelijke uiterlijke vormgeving, maar zijn werkelijke zijn van zijn hoger zelf in dit leven. Die mens moet op die basis kunnen blijven staan, ook in al zijn zuiveringen. ‘Ik ben hier, ik ben die ik ben, ik maak dit allemaal door, en ik kan dat omdat ik nog een grotere totaliteit ben dan dit stuk van mijn persoonlijkheid wat hier doorheen gaat.’

Dat is de enige redding, de enige basis waarop je je zuiveringen kunt doorstaan. En dat is iets wat in zo'n centrum heel duidelijk, op alle mogelijke manieren naar voren moet komen.

--- Ik heb zelfs het gevoel dat we die grens helemaal niet meer hoeven te bereiken omdat we nu juist die kracht hebben om uit dat lijden te blijven, dus dat we ook niet meer om hoeven te gaan in onze zuiveringen.

Zohra: Dat geldt - mag ik even dan een beetje elitair stellen - mensen die dan door zoveel zijn heengegaan, zoveel meer bewustwording hebben gekregen, dat ze ergens dieper in het gevoel zijn gekomen. Maar de mensen die straks dan komen, daarvan hoop ik toch dat jullie hun iets van jullie ervaring kunnen mededelen. En bij die mensen moet heel duidelijk gezegd worden dat er grenzen zijn. Want anders is het oeverloos, en dat is niet de bedoeling van alles wat gegeven wordt.

--- Ik vind juist dat de leer ook brengt dat je ook niet meer in dat lijden hoeft onder te gaan, dat je dus kunt zuiveren en er bovenop kunt blijven.

Zohra: Ja dat zeg ik toch steeds! Dus vanuit je totaliteit moet je gaan begrijpen, niet alleen in je verstand, maar ook heel diep in je voelen en beleven (en daar is dan zo'n 'noviciaat' erg goed voor) de absolute kracht van dat hoger zelf. Je totaliteit, je krachtbron. Dat je daardoor niet helemaal door dat lijden heen moet gaan, want dat is de oorzaak van alle psychosen. Dat wil ik hier duidelijk stellen.

--- Dat heeft te maken met de wil. Als je vanuit de wil doorgaat met je weerstanden te doorbreken, dan is het gevaar van een psychose aanwezig. Maar als je dat wilsaspect kunt onderkennen, dan ga je mee naar je hoger bewustzijn, en dan volgt overgave.

Zohra: Dat is inderdaad de ommekeer, wanneer het gouden licht omhoog gaat. Het heeft ook te maken met de heilige wil, het is de heilige Geest. Jouw heilige wil, vleugelslag van de heilige Geest. Dat is het punt waarin je zelf beslist: en nu is het genoeg. Nu wil ik niet meer in de koestering van mijn lijden blijven, in het genot van mijn lijden, in de veiligheid van mijn lijden - het geeft ook een bepaalde veiligheid, het bevestigt jezelf in het vuurelement van je persoonlijkheid.

--- Maar daar gaat aan vooraf dat je kunt zien dat je in lijden bent. En de methodes die veel toegepast worden is dat je met je wilsaspect door je weerstanden heen breekt.

Zohra: Maar wanneer het wilsaspect alleen vanuit het wilsaspect gaat dan is dat niet voldoende. Dat wilsaspect moet gebaseerd zijn op het absolute innerlijke diepste weten dat jij bent een totaliteit van licht, een totaliteit van goddelijk zijn. Waardoor dat lijden van jou maar een onderdeel is van jouw zijn. Waardoor jij zelf meester bent van jouw lijden en van jouw lot.

of niet ver genoeg gelouterd?

--- Toch denk ik dat er ook een andere weg is. Mensen hebben soms een levensthema. Hoe intenser herkend dat levensthema, des te meer ze op een gegeven moment een punt herkennen waar ze uit kunnen komen. En dat punt waar ze uit willen komen, dat hebben ze op dat moment nog niet bereikt. Dat hoor ik maar de hele tijd niet. Ik hoor de hele tijd van: 'jij hebt genoeg geleden'. Maar ik denk ook dat er de weg is van het volledig vorm willen geven aan het thema in je leven.

Zohra: Wanneer je het volledig vorm willen geven aan het thema van jouw levensopdracht in dit leven doet vanuit de begeerte in volmaaktheid te zijn zonder aanzien des persoons, dus naar jezelf toe, dan ben je nog niet voor de helft bezig met je werkelijke spiritualiteit. Wanneer je vorm geeft aan jouw levensthema vanuit het diepste besef te zijn dit hoger zelf, met alle respect voor de persoonlijkheid die dit hoger zelf moet dragen, dan ben je een stuk verder in jouw beleving van spiritualiteit in vormgeving. En zo zijn ook daar gradaties van niveau van bewustzijn in.

En dat willen grenzen stellen van 'nu heb je genoeg geleden', dat heeft te maken met het vanuit die heilige wil je werkelijke levensopdracht niet meer oeverloos mee te laten sleuren door dat lijden, waardoor je jouw levensthema blokkeert.

--- Je geeft nu aan: niet helemaal meegaan in het lijden. Daarin proef ik iets van, ik zou willen zeggen, bijna te weinig respect voor het lijden. Ik weet dat het niet zo bedoeld is maar toch klinkt het mij zo in de oren.

Zohra: Luister. Het lijden is vanaf het ontstaan van de mens de weg geweest om tot bewustzijn te komen, om tot overgave te komen. Om tot herkenning van het goddelijk zijn in zichzelf te kunnen komen. Alleen lijden was daar de weg voor. In datgene wat de Psychosofie mag brengen is, dat deze weg van lijden niet in een eeuwigdurende spiraal van dat lijden tot op de bodem persoonlijk beleven voort hoeft te gaan. Het betekent dat de mens het lijden als een fase van zijn zijn kan gaan zien, dus niet als een totaliteit. Het is een fase van zijn zijn. Zolang die mens vanuit zijn drang van vervolmaking, zijn begeerte (het is een hele grote begeerte hoor!) daarin totaal wordt meegesleurd, is dat lijden de overheersende factor van zijn bestaan.

Wanneer die mens tot hoger bewustzijn geraakt, door bepaalde leringen, door beleving of wat dan ook, dan zal hij kunnen gaan ervaren zijn eigen staat van genade.

Gestimuleerd, gedragen door zijn heilige wil, om uit die - hoe noem je dat - te diepe staat van lijden te kunnen geraken, want die te diepe staat van lijden is in wezen het niet goddelijk zijn, het afgescheiden zijn van het goddelijk zijn.

--- Ik hoor steeds weer de tendentie van dat je iets af wil halen van het lijden.

Zohra: Nee, nee, dat is niet zo.

--- Ik denk de aanvaarding naar het lijden toe.

Zohra: Dat is het begin.

Er is altijd gezegd in alles wat hier is gegeven in de leringen, dat de mens tot nu toe vooral door het lijden, nu door meerdere bewustwording, tot een absolute acceptatie moet komen. Dat is de basis van spirituele genezing.

Eerst moet je komen tot een absolute acceptatie van jouw lijden, van jouw hele zijn, van alles wat daarin is. Je hebt nog nooit anders van mij gehoord.

En dan, vanuit die acceptatie, je wil zodanig tot bewustzijn brengen, dat jouw menselijk zijn, wat in wezen is een goddelijk zijn, in zijn volle creativiteit, in zijn volle inspiratie kan gaan bestaan, kan gaan leven.

Dat is de bedoeling.

--- Bij mij komt steeds die vraag weer op: je hebt de koestering van het lijden verbonden aan het vuurelement in de mens. Je hebt gezegd dat het lijden door het vuurelement bevestigd wordt. Kun je daar wat dieper op ingaan?

Zohra: Het lijden bevestigt het vuurelement van de mens doordat het de mens in steeds nieuwe ervaring brengt en in steeds nieuwe cycli van bewustzijnstoestanden, bewustzijnsniveaus. Die wederom gepaard gaan met lijden, maar uit dat lijden worden weer nieuwe bewustzijnsniveaus geboren. Dat is bevestiging vanuit het vuurelement, dus de mannelijke geestkracht in de stof. Nu zijn we in het tijdperk van de vrouwelijke ontvangenis.

Hetgeen betekent dat wanneer de mens tot zijn werkelijke en totale aanvaarding en acceptatie van dat eigen zijn durft te komen, er in die mens het besef tot leven wordt gebracht dat juist zijn lijden is een onderdeel van zijn zijn, waardoor hij niveaus van bewustzijn heeft kunnen verkrijgen, maar dat hij zichzelf daar niet in moet en niet totaal mee moet, ja 'encanailleren' hoor ik, in moet verliezen.

Want daardoor raakt hij zichzelf en zijn verbinding met dat goddelijk zijn kwijt.

daadkracht: de armen helpen?

--- Als iemand als daadkracht noemt: voor de allerarmsten werken, dan denk ik: ja, dat is iets waar al tweeduizend jaar naar gestreefd wordt.

Ik heb zelf de laatste maanden de strijd gevoerd om te menen te moeten blijven staan binnen de werkwereld waar ik sta en je voelt inderdaad heel veel dat mensen die in deze richting bezig zijn dat die dan ook hun hele wereld daarin willen betrekken. En ik denk dat je niet alleen voor de allerarmsten maar op alle plekken in de wereld vanuit dit centrum of deze bezinningsdagen aangereikt moet krijgen hoe je daar kunt blijven staan. En ik hoop niet dat iedereen dan maar als maar alternatieve cursussen of centra of groeitoestanden gaat creëren, maar liever blijft staan waar...

--- Dat ik zei van die allerarmsten, dat is niet het doel, maar een middel om zelf te worden een stukje incarnatie in die werkelijkheid, waar zoveel mensen inzitten, en die ook wij delen. En als je geroepen bent om op een andere plaats te staan, dan is dat jouw levensopgave. Dus dan zou je toch, door dat eens even mee te maken, iets in jezelf wakker kunnen roepen wat een verrijking is voor je eigen innerlijke bezinning.

Ook dat is een middel om tot die eigen verwerking te komen.

Zohra: Ik vind dat dat de kracht is van het Leger des Heils bijvoorbeeld.

--- Ik aarzel een beetje. Misschien luister ik met verkeerde oren, maar het doet me een beetje charitatief achtig aan als ik nu weer niet naar mijn eigen plaats thuis, of waar ik woon, waar ik leef, terug moet nadat ik bezinning heb ondergaan, maar dan uit moet gaan naar de armen. Het komt mij wat ouderwets over, maar nogmaals, misschien luister ik verkeerd.

Zohra: Maar er is geen enkel moeten. Datgene wat dan op dat moment in jezelf werkelijk duidelijk wordt, wat je in jezelf wilt, ik zal niet zeggen moet, dat moet je doen, dat moet je doen, begrijp je.

--- Ik dacht namelijk aan 'de plaats waarop gij staat is heilig.'

--- Ik denk dat het ook een kwestie is van het een en het ander.

Ik heb mijn leven lang eigenlijk gewerkt om 'de armen' te helpen te begeleiden. En nu is er een verlangen bij me om in een ander vlak te gaan werken.

Dus ik denk: het heeft allebei zijn noodzaak.

Ik heb daar kunnen geven maar ik heb er ook veel gekregen.

Zohra: Maar hetgeen er dan in je naar boven komt, dat is dan jouw creativiteit waaraan je moet beantwoorden. Dat is een heilig moeten! En dat kan je nooit door een ander iets, iemand, genootschap of weet ik wat, opgelegd worden, absoluut niet. Geen enkele afhankelijkheid, stel dat voorop!

--- Misschien ter verheldering: de vorm waarin we werkzaam zijn in de wereld, heeft veel te maken met affiniteit. Dat heeft te maken met een bepaalde energie. De energie die ik voel, met name in de Psychosofie, is de energie van enerzijds onderricht, anderzijds van genezing. En dan is het 'noviciaat' daar een derde poot van, een woon-werk gemeenschap waarin genezing, onderricht en gast-zijn aanwezig is. Dat meer toespitsen, dat andere mensen inderdaad voor zichzelf een keuze kunnen maken van: ik ga werken met de armste van de armsten, is een soort affiniteit met vernieuwing van bewustzijn.

Zohra: Maar dat is wel vrij, dus niet ergens, waardoor ook, verplicht. Niets is verplicht.

daadkracht als mannelijk element

--- Je hebt heel vaak iets gezegd over het ontvangen van het goddelijk zijn, dus over het vrouwelijke. Kun je zo ook iets zeggen over het mannelijke, dus over het bevestigen van de goddelijkheid in jezelf, en eigenlijk ook in de man, want in de seksuele problematiek die ik in mannelijke cliënten tegenkom, kan ik eigenlijk niet goed invoelen wat de hoogste of diepste bevestiging in het mannelijk zijn is van het goddelijke.

Zohra: De diepste bevestiging, wat nog niet de hoogste is, de diepste bevestiging van het mannelijk element, van het vuurelement, is het brengen van geest Gods in de verdichting van het denken, van het vormgeven door het denken, dus door een bepaalde mate van bewustzijn.

In de seksualiteit is deze mate van bewustzijn bij de man gericht op het zich bevestigen in de ontvangenis van de vrouw.

De seksuele problematiek die vaak bij mannen is te zien is dat zij door een te geringe beleving van dit goddelijk zijn in hun liefdes-aspecten, zichzelf alleen maar kunnen bevestigen door het vuurelement, de kosmische levensenergie, die zich verdicht tot seksuele energie, maar in de begeerte, in de eigen bevrediging en niet gaand tot het diepste aspect van de liefde van de vereniging: zowel man als vrouw in gelijkheid naar elkaar toe.

--- Daarvoor is dus nodig dat je de eigen goddelijkheid in jezelf ervaart en het dan ook in die ander, in die vrouw, kan ervaren.

Zohra: Ja, natuurlijk, er moet iets van die herkenning zijn.

Wanneer in die vrouw haar mannelijk element, haar geestkracht speelt in zich te willen bevestigen in de begeerte van haar vrouwzijn - dat doet ze mannelijk - dan herkent die man niet het vrouwelijk zijn. Wordt niet innerlijk aangeraakt in zijn diepste liefdesaspect.

Want dan zijn beiden op het niveau van begeerte en van bevestiging.

--- Maar als je dan een man bent en je vrouw weet van deze dingen niets, terwijl die man wel met deze dingen bezig is, kan die dan daarmee verder komen?

Zohra: Hij kan er toch mee praten? Praten lost veel op.

Hij kan praten met die vrouw, die vrouw eigenlijk duidelijk maken dat haar verschrikkelijke aandrang - en dat is door veel lijden gebeurd in al die voorbije eeuwen, waardoor zij zich als die vrouw wil bevestigen - dat dat haar juist verder verwijderd van haar werkelijke eigen vrouwelijke diepste gevoelselement, haar vrouwelijke ontvanging. Waardoor zij werkelijk die man niet kan brengen tot de diepste aanraking van de liefde.

Wat in een van de teksten staat, dat de vrouw de kop van de slang zal verpletteren, betekent dat de vrouw ongebonden aan haar begeerte van bevestiging als die vrouw die ze in het leven is, in deze maatschappij is, tot haar diepste wezen van ontvanging en van liefde dient te komen, zonder begeerte. Zolang in die vrouw die begeerte is houdt de begeerte van de bevestiging, dus van het vuurelement niet op te bestaan.

--- Kun je ook zeggen wat de hoogste bevestiging van het goddelijk zijn in de man en in het mannelijke is?

Zohra: Dat man en vrouw hun seksuele gemeenschap willen beleven in de grootste eerbied, liefde, gebaseerd op het weten wat zij daar aan het doen zijn.

Hoe zij de hoogste kosmische levensenergie vorm geven in de stof.

En dat de verantwoordelijkheid voor het bewustzijn wat daardoor in verdichting, dus in vorm in de foetus kan komen, kan leiden tot wederom nieuwe evolutie van het bewustzijn van de gehele mensheid.

daadkracht en pinkstergebeuren

--- Kun je dan nu misschien dieper ingaan op wat ons te wachten staat in het pinkstergebeuren, waarin de daadkracht anno 1986 vernieuwd naar buiten kan komen?

Zohra: Altijd is gezegd dat kosmische energieën met de grootste eerbied bejegend moeten worden. De energie van het lijden, die in de mens is geworteld, en die in wezen niet kosmisch van oorsprong is, doch vanuit de stof is gekomen,

vanuit het denken van de mens, het beleven van de mens afgescheiden te zijn van zijn goddelijkheid (dat is wat de christenen noemen in zonde leven) wordt nu, in de verdieping anno 1986, Pinksteren: het vuur van de heilige geest: de daadkracht. Het vuur van de heilige geest om in de mens nu eindelijk tot duidelijkheid te krijgen dat die mens niet is afgescheiden van God, dat die mens in zichzelf is God, het hoogste liefdeszijn. En dat vanuit dit weten het lijden vanuit een totale andere wijze beleefd en gezien kan worden.

Dit is de verdieping, nu 86, nu dit Pinksteren: dat men inziet dat dit lijden niet komt van God, dat het lijden is datgene wat de mens zichzelf heeft geschapen om tot God, tot bewustzijn van God te kunnen komen. Maar dat in het evolutieproces van de mens van nu het bewustzijn om tot God te komen niet meer hoeft te gaan via de weg van het lijden. En dat al het lijden wat alsnog naar die mens toekomt, vanuit deze basis beleefd en gezien, in die mens niet die pijn aanraakt, niet die mate van lijden geeft, waardoor hij zichzelf afgescheiden voelt van God.

--- Voor mijn gevoel heeft daadkracht alles te maken met scheppingsenergie. Kun je daar wat dieper op ingaan?

Zohra: Wanneer de mens in zichzelf zijn afgescheidenheid van God heeft erkend en gezien dat hij daarin verkeerd heeft, door het lijden steeds dieper op zich te laten inwerken, waardoor hij zich steeds verder van God verwijderde, dan komt die mens tot het besef dat hij in zich God is.

Vanuit dit besef kan hij komen tot een hernieuwing van de creativiteit, de creativiteit die het uitvloeisel, het oorzakelijk gevolg is van de vereniging met het goddelijk zijn. De creativiteit van ons mensen, gaand door die eeuwige weg van dat lijden, daardoor in gradaties van niveaus van bewustzijn geblokkeerd, kan nu ontsluit worden. Waardoor de kosmische levensenergie in creativiteit en inspiratie vorm krijgen, en de mens tot diepere beleving van het goddelijk zijn zal brengen. Het is een vicieuze cirkel, altijd door draaiend.

--- Het thema was daadkracht, over het lijden hebben we het gehad, het vuur en de vraag kwam over Pinksteren. Dat verbindt zich op de een of andere manier allemaal met elkaar omdat, denk ik, het vuur van Pinksteren het transformeren van de daadkracht is. Het is het brengen van heilig vuur. Wat gebeurt er dan?

Zohra: Weet je wat ik bij mezelf denk?

Hoe geef ik dit oude lied nu weer nieuwe woorden.

Het betekent werkelijk dat met Pinksteren - en dat heeft niet alleen met het pinksterfeest van toen te maken, maar ook met de kosmische energieën, met de natuur, met de wisseling van seizoenen, met levensenergie op deze planeet - kan gebeuren het durven loslaten van de verdichting van het denken

waardoor een mens zichzelf in een bepaald patroon stopt, met de daaraan gepaard gaande verdichting van het gevoel in emoties, waardoor een mens zichzelf in een bepaald patroon stopt.

Het heeft te maken met het durven loslaten, heel diep in jezelf, eigenlijk van de wortels van je bestaan, van datgene wat jij denkt dat je bestaan is. Want je hebt je een bepaald beeld geschapen van jouw zijn, van jouw bestaan, zowel in je denken als in je emoties, in je leven, in je werk.

Maar dat beeld wat jij hebt geschapen zal nooit het volmaakte zijn, want je bent in een altijd durende groei, dus een eeuwig durende evolutie.

Wanneer er dus nu vernieuwing komt in dat denken, vernieuwing komt zodanig gericht naar jouw emoties dat dat dieper gevoel gaat spreken, dat je creativiteit, dat je intuïtie boven gaat komen, dan wordt op een hoger niveau ook jouw wil gestimuleerd om dit hogere wat je nu gaat weten in jouw zijn tot volledige beleving te brengen. Wat dan inhoudt dat je eerst de moed moet hebben vanuit je totale acceptatie jezelf ook te kunnen loslaten in jezelf.

En dit vuur van de heilige Geest is de kracht die wordt geschonken vanuit:

**Zie hoe Ik over u ben,
in Mijn zijn van de heilige Geest in u allen.
Zie hoe Ik in u ben, verborgen, gebonden,
door uw eigen affiniteiten,
door hetgeen gij uzelf hebt geschapen.
Doch Ik zeg u
dat hetgeen gij uzelf hebt geschapen
niet meer beantwoordt aan datgene wat gij zijt.**

**Zo zeg Ik u dat gij van eeuw tot eeuw
toeneemt in bewustwording van het goddelijk zijn,
waardoor de beelden die gij uzelf hebt geschapen
van steeds minder nut en waarde zullen zijn.**

**De tijd is nu gekomen dat gij u nieuwe beelden scheidt van uw eigen zijn,
in zodanige vereniging met uw goddelijk zijn,
dat gij daardoor nieuwe wegen zult gaan bewandelen,
wijdere horizons zult zien,
waardoor gij juist datgene wat nu naar u toe is gekomen,
het bewustzijn dat gij zijt Gods evenbeeld,
in nieuwe vormen, zowel van denken als van gevoel,
uitwaaierend in emoties,
in beelden van creativiteit en inspiratie
tot een totale vernieuwde mens zult kunnen brengen.**

**In datgene wat Wij u hebben geschonken
hebben Wij u steeds begeleid en beschermd
in uw aanvaarding van uw eigen zijn.
Zo aanvaard dan ook uw begeleiding en uw bescherming,
want gij zijt één met Ons.**

**Zo gaan Wij samen op,
een nieuwe weg volgend tot een vernieuwing
van dit gehele zonnestelsel.**

**Door de vernieuwing in uw bewustzijns
zult gij Mijn goddelijk bewustzijn tot hogere vernieuwing
in uw eigen zonnestelsel kunnen brengen,
zo ook op uw planeet, in uw menszijn.**

**En hiervoor is nodig dat gij vanuit de te grote emotionele vuurkracht,
waarmede ooit uw hoogste lichtdrager Lucifer
Mijn naam in uw bewustzijn heeft gegrift,
de mens heeft geleid door duisternis naar licht,
nu het tijdperk is aangebroken
dat al het licht vanuit duisternis tot u gekomen
door de begeleiding van Mijn hoogste lichtdrager Lucifer,
nu het einde in zicht is van deze vorm van evolutie.**

**Nu is komend het tijdperk van Michael, de behoeder en de begeleider.
En zo, onder Zijn begeleiding,
in totale vereniging met de hoogste lichtdrager Lucifer,
zult gij komen tot de kosmische Christus in uzelve,
wanneer gij durft te zijn
het stralend wezen van licht,
u losmakend uit de duisternis,
u niet meer wentelend in de vlammen van deze duisternis,
doch in uzelve het vuur, dat u zo eeuwenlang heeft verschroeid,
terug te brengen tot een stil, wit vuur,
u warmend vanuit de liefde en de tederheid en de bescherming,
opdat nu zal kunnen zijn Michael uw geleider.**

**Zij die is de Kumara van de ontvangenis,
Zij die staat om de troon van de Heer van het Licht,
Zij die zich heeft verdicht in de stof, opdat Zij kon zijn
de totale ontvangenis van Hem die was de historische Christus,
Haar kracht, Haar zijn in de stof is nu tot de mensheid gericht
en is onder u.**

**Zo herken dit licht en deze kracht, deze blauwe mantel
van liefde en bescherming,
want in uzelf is deze zelfde vrouwelijke ontvangenis in grote mate aanwezig
zo gijzelf uw vlammen van duisternis wilt keren tot het witte licht
van bezinning, van diepe erkenning van goddelijk zijn in uzelf.**

**Uw weg was lang
en de weg die voor u ligt is ook heel lang.
Maar in u is het zwaard des ondersheids,
uw onderscheidingsvermogen
zodanig gestimuleerd en verlicht
dat gij zelf kunt kiezen
te willen zijn onder de hoede van Michael de geleider,
in het licht en de kracht van de Kumara
die was de grootste ontvangenis in de stof,
of door te gaan in uw duisternis van lijden.**

**Lijden is slechts lijden en heeft slechts nut zolang gij uzelf
door dat lijden tot rede wilt brengen.
En Ik zeg u dat de prijs zeer, zeer hoog is geweest
en nu, vanuit de kracht die nu in u allen is,
in een andere stille ontvangende vormgeving geplaatst zal worden.**

Vrede zij u

"Ik zeg u
dat hetgeen gij uzelf hebt geschapen
niet meer beantwoordt aan datgene wat gij zijt.

.....

De tijd is nu gekomen
dat gij u nieuwe beelden scheidt van uw eigen zijn,
in zodanige vereniging met het goddelijk zijn,
dat gij daardoor nieuwe wegen zult bewandelen,
wijdere horizonnen zult zien,,
een totale vernieuwde mens zult kunnen brengen.

.....

Zij die is de Kumara van de ontvangenis,
Zij die staat om de troon van de Heer van het Licht,
Zij die zich heeft verdicht in de stof opdat Zij kon zijn
de totale ontvangenis van Hem die was de historische Christus,
Haar kracht, Haar zijn in de stof is nu tot de mensheid gericht,
en is onder u."